

Zohoravský Hlas

XI. ročník

č. 3.2018

ISSN 1338-0273 * EV 4004.10

zdarma

Keď kvitnú orgovány

Keď kvitnú orgovány – vtedy je máj! Nádherný, voňavý ... Od nepamäti sa pokladá za mesiac lásky. V kultúre slovenského ľudu znamená prepojenie pôvabných zvykov s ľúbostným zameraním. V rámci katolíckeho cirkevného roka sa tento mesiac považuje za mesiac venovaný úcte k Panne Márii.

Konali sa rôzne púte a dodržiavali sa tradície. Jednou z nich je i stavanie máje. Bola to odjakživa úloha mládencov, ktorí si máj pripravili často už týždeň pred stanoveným termínom, samozrejme

v tajnosti. V lese odrezali statný strom – napr. jedľu, smrek, brezu – vysoký okolo 10 metrov, vrcholec zostával nedotknutý. Tu sa naviazali pestrofarebné stužky z papiera alebo látky. Kmeň sa očistil od konárov a kôry. Máje sa stavali dievčatám ako výraz úcty a býval to aj prejav lásky. Dievčina, ktorá mala pred domom máju, sa väčšinou do roka vydala. Dnes stavenie máje je sviatočná príležitosť v živote obce, organizuje ho zvyčajne folklórna skupina alebo organizácia, respektíve skupina nadšencov. U nás je to dobrovoľný hasičský zbor. Túto slávnosť sprevádza muzika, občerstvenie a veselá nálada.

pokračovanie na str.2

pokračovanie: Keď kvitnú orgovány

Máj je obdobím intenzívnych prác na poli a v záhradách. Prvý je sviatkom práce.

Keď zalistujeme v pamäti zopár rokov vzad, vynoria sa nám prvomájové situácie. Desaťtisíce ľudí v uliciach, celé rodiny aj s malými deťmi, pochodujúci pionieri, v rukách mávadlá, vlajočky a ideologické heslá. Spievali sa vlastenecké a pochodové piesne, vykrikovali sa heslá rôzneho charakteru. Najväčší úspech vždy zožali alegorické vozy.

... a všade rozvoniavali orgovány Láska a práca ... to je máj!

Prečo vlastne oslavujeme 1. máj?

Na pamiatku štrajku a masových demonštrácií chicagských robotníkov z roku 1886, ktorí bojovali za osemhodinový pracovný

čas. Pri „zásahu“ bolo šesť robotníkov zabitých a päťdesiat ťažko ranených. Po vzniku Československa bol 1. máj vyhlásený v roku 1919 za štátny sviatok. Za socializmu chodili pracujúci do sprievodu „povinne“. Dnes je všetko iné. Pomaly sa na oslavy zabúda, vytráca sa to zanietenie pre vec, ktorej sme mnohí verili. Veď máj je sviatok práce, a práve preto by sme nemali zabúdať! Vážme si prácu dokiaľ ju máme! Je veľkým darom, keď ju človek miluje.

Opäť je tu láska. A tá má veľa podôb. Jednou z nich je i láska k práci. A k bližnému? Vážme si všetko, čo nám život ponúka! Nech vždy „v máji“ cítíme tú úžasnú magickú vôňu orgovány ...

*Za redakciu
Jana Cabadajová*

Uznesenie č. 28 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 27. 4. 2018

A: Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Miroslav Kovár, Mgr. Lucia Besedová;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková;
3. vzdanie sa predsedníctva kultúrnej komisie Mgr. Jany Šimberovej;
4. správu o činnosti MAS Dolné Záhorie;
5. správu komisie sociálnej a zdravotníctva;
6. správu komisie vzdelávania a športu;
7. správu komisie kultúrnej;
8. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP;
9. informáciu Ing. Milana Olejára o osvetovej besede;
10. správu náčelníka obecnej polície za obdobie od 12. 2. 2018 do 19. 4. 2018.

B: Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie v zložení: Martina Rybárová, Ing. Ivan Mackovič, Ing. Milan Olejár;
2. OZa schvaľuje doplnenie programu zasadnutia OZ o bod: informácia o osvetovej besede;
3. program zasadania obecného zastupiteľstva;
4. jednorázový návratný poplatok za členstvo v „Miestnej akčnej skupine Dolné Záhorie“ pre verejný sektor vo výške 0,60 € na jedného obyvateľa;
5. Zmluvu o spolupráci a združení finančných prostriedkov č. 1.2018 medzi obcou Zohor a MSA Dolné Záhorie, o. z. 908 74 Malé Leváre č. 177;
6. Dohodu o budúcej zmluve o vecnom bremene práva ťahania NN rozvodov pre spoločnosť ELPAM, spol. s r.o., Nové Záhrady 11, 821 05 Bratislava na obecné pozemky parc. č. 22611 a 22577 reg. „C“, v zmysle projektovej dokumentácie stavby „Kiosková trafostanica 630 Kva p. č. 22558, zemné káblové rozvody NN Zohor – Jelšiny, prípojka VN 22 kV“, vyhotovenej Ing. Štefanom Dvoreckým, Albrechtova 15, 821 03 Bratislava, v novembri 2017;
7. odpredaj časti obecného pozemku reg. „E“ parc. č. 847.4 o výmere 10 m2 podľa predloženého geometrického plánu č. 40.2004 p. Marianovi Smolkovi s manželkou Dolná 128, 900 51 Zohor za cenu 9,958 €·m2 (300sk.m2), na základe Uznesenia č. 25, C.5 zo dňa 27. 7. 2005;
8. cenovú ponuku: Búranie tribúny športový areál Zohor, spoločnosti Radoslav Došek, zemné a búracie práce Lozorno 142, IČO:43 678 718 za cenu 4152 € s DPH;
9. cenovú ponuku: Búranie plota športový areál Zohor, spoločnosti Radoslav Došek, zemné a búracie práce Lozorno 142, IČO:43 678 718 za cenu 1572 € s DPH;
10. odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 847.4 reg. „E“ o výmere 19 m2 podľa predloženého geometrického plánu č. 35772719-1.2018 p. Márii Vrabecovej, Dolná 74, 900 51 Zohor za cenu 10 €·m2;
11. odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 847.4 reg. „E“ o výmere 8 m2

podľa predloženého geometrického plánu č. 30.2018, p. Pierre Henry Guillota, Stupavská 3, 900 51 Zohor za cenu 22 €·m2;

12. výber dodávateľa RESTECH, spol. s r.o., Adámiho 24, 841 05 Bratislava, IČO: 44670532 na realizáciu zákazky: „Rekonštrukcia šatní a sociálnych zariadení na futbalovom štadióne v Zohore“ za celkovú cenu 20 531,02 € s DPH na základe výsledku zákazky s nízkou hodnotou;
13. cenovú ponuku na výmenu poškodeného kompresora – ľadová plocha v Zohore, od Adriána Fumača, Nový Rad 3, 900 51 Zohor, IČO 44591829 v celkovej cene 6890,00 €, nie je platca DPH.

C: Súhlasí:

1. so zámenou časti obecného pozemku parc. č. 843.907 reg. „E“ za časť pozemku parc. č. 843.155 reg. „C“ a časť pozemku parc. č. 21748.4 reg. „C“ vo vlastníctve Lukáša Dinuša, Školská 3, 900 51 Zohor, za časť pozemku parc. č. 21748.1 reg. „C“ vo vlastníctve Jozefa Valentína, Záhradná 3, 900 51 Zohor, za časť pozemku parc. č. 21748.2 reg. „C“ vo vlastníctve Márie Šteffekovej, Na pasienkoch 3, 900 51 Zohor, za časť pozemku parc. č. 21748.3 reg. „C“ vo vlastníctve Grety Kopčovej, Záhradná 59, 900 51 Zohor a za časť pozemku parc. č. 21748.6 reg. „C“ vo vlastníctve Luděka Kubaláka a Zdeny Kubalákovskej, Brezie 548, 906 32 Jablonica, podľa návrhu geometrického plánu č. 63.2018 (príloha k uzneseniu) vypracovaného Matúšom Kollárom, Záhorácka 67, Malacky;
2. so zriadením bezodplatného vecného bremena práva ťahania a uloženia NN káblového vedenia na pozemkoch vo vlastníctve obce, parc. č. 14370.901 a 14369.901 reg. „E“ pre Západoslovenskú distribučnú, a. s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava;
3. so zriadením bezodplatného vecného bremena práva ťahania a uloženia vodovodného a kanalizačného potrubia na pozemkoch vo vlastníctve obce, parc. č. 14370.901 a 14369.901 reg. „E“ pre pre M&T Spektrum s. r. o., Dolná 54, 900 51 Zohor.

D: Nesúhlasí:

1. s odpredajom časti obecného pozemku o výmere 34 m2, parc. č. 2039.1 reg. „E“, Ludevítovi Mifkovičovi, Beňadická 34, 851 06 Bratislava.

E: Volí:

1. predsedu kultúrnej komisie: Ing. Milana Olejára.

F: Ruší:

1. Bod C. odst. 5, Uznesenia č. 10.2016;

Problémy, ktoré nás trápia

Určite si mnohí z Vás všimli kvetináče pri priechode pre chodcov pri pekárni na Domkárskej ulici. Nedala ich tam obec len tak na okrasu. Ale preto, aby ochránila chodcov, mamičky s kočíčkmi a cyklistov pri prechádzaní cez cestu. Každý, kto cez tento priechod prechádzal aspoň jedenkrát, zistil, že prejsť na druhú stranu ulice je pomerne nebezpečné. Hlavne od pekárne. No a ešte keď sa vám tam postaví auto na značke zákaz z jednej alebo z druhej strany, tak už nevidíte nič. Sú však aj takí majstri, ktorí zaparkujú priamo na priechode. Vtedy máte dve možnosti, prejsť kúsok ďalej k inému priechodu alebo to risknúť a prejsť. Chvála Bohu zatiaľ sa tu ešte nič nestalo, ale dokedy?

Samozrejme väčšina šoférov si myslí, že tam len zavádzajú. Ale to nie je pravda. Nakoľko žijú medzi nami alebo len prechádzajú cez našu obec aj takí vodiči, ktorí kašú na predpisy cestnej premávky, nerešpektujú označenia, značky, zákazy, sú arogantní, nedisciplinovaní a na upozornenia iných odpovedajú vetami ako napr. „Čo je tá potom?“ alebo „Pre mňa ten zákaz neplatí, ja môžem stáť kde chcem.“ musí obec nejakým spôsobom voči týmto vodičom bojovať. Našli sa aj takí hrdinovia, ktorým nepomohol ani ústny dohovor polície. Ešte boli aj drzí, že vraj „Čo stále otravujú.“

Ak to inak nepôjde, bude obec nútená pristúpiť k nepopulárnemu postupu, a to k pokutovaniu. A to ešte len nastane nadávanie, frflanie... Veď polícia nás má chrániť, ale nie oni vedú len pokutovať. Ale ona nás touto formou vlastne chráni, len my to nechceme akosi brať na vedomie. Okrem toho, že sa rozčúľte, zamyslite sa, či tá pokuta bola oprávnená. A verte, že väčšinou je.

Podobné situácie sa často stávajú na Školskej ulici pri materskej škôlke a školskej družine, pri základnej škole, pri ihrisku... Vodiči nedajú prednosť školákovi, ktorí idú pešo, niektorí rodičia – vodiči, by zase najradšej svoje deti, ak by sa dalo, odviezli na aute až do triedy. Milí rodičia, Vaše deti majú nohy a troška pohybu im nezaškodí. Ak sa bojíte, že by sa im mohlo niečo stať, prejdite sa s nimi a do školy ich odvedte.

Ale, aby to nebolo len o tom, že vodiči, chodci a cyklisti by mali dbať na rešpektovanie zákonov. I obec by sa mala snažiť a pokiaľ možno, čo najlepšie označiť priechody cez cestu, a to nielen značkami, ale aj inými možnými opatreniami. Také označenie, napr. svetelné nie lacná záležitosť. Nasvietenie priechodu pre chodcov stojí cca 15 000 eur, a preto sa starosta a poslanci snažia zohnať peniaze, kde sa dá. Prvou lastovičkou je priechod pri ihrisku, ktorý je osvetlený vďaka dotácii z Bratislavského samosprávneho kraja. Pre ešte väčšiu bezpečnosť sa bude v blízkej budúcnosti robiť nový plot na multifunkčnom ihrisku. Na osvetlenie priechodu pre chodcov pri pekárni

bol vypracovaný projekt, ktorý bol podaný na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Čaká sa už len na to, či bude schválení a v akej výške.

Myslím si, že všetci účastníci cestnej premávky, by si mali uvedomiť, že sme na dedine a nie v meste a že na ceste sa stretávajú vodiči, cyklisti, chodci, mamičky s kočíčkmi, deti ... Ale hlavne, že príkazy a zákazy platia pre všetkých rovnako, či už je to vodič alebo chodec.

Perlička na záver. V obci je povolená rýchlosť na hlavných cestách 50km/hod a na bočných – miestnych komunikáciách 30km/hod. Na výjazde do dediny máme radary a rekordérom našich radarov sa stal vodič, ktorý prechádzal pri ihrisku 115km/hod. Našťastie nikoho neohrozil a dúfam, že je ešte medzi nami.

Ďalším problémom, čo našu obec trápia, sú psi. Ich voľné pobehovanie, ale hlavne to, čo po nich zostáva na cestách a hlavne na chodníkoch. Nie raz sme o tom už v našich novinách písali, ale stále sa tu nájdu takí psičkári, ktorí si po svojich miláčikoch nevedia spraviť poriadok. Potom sa stane to, že si niektorí naši spoluobčania prinesú domov na topánkach poklad, ktorý veru každého normálneho človeka riadne vytočí. Po dedine máme rozmiestnené koše. Problém je ten, že vrecká na exkrementy tam vydržia len chvíľu. Ale ten, kto si chce po svojom psíkovi spraviť poriadok, si väčšinou vrecká nosí so sebou, a komu sa nechce, nepomôže ani to, keby ste mu to vrecko dali do ruky.

Pre všetkých majiteľov psov dávame do pozornosti „Všeobecné záväzné nariadenie č. 2.2004 o chove, vedení a držaní psov na území obce Zohor“, ktoré odsúhlasili poslanci v roku 2004.

VZN č. 2.2004 je vyvesené na obecnej úrade, poprípade ho nájdete na obecnej internetovej stránke.

<http://www.obeczohor.sk/index.php.zakladnedokumenty.vseobecnezavaznenariadenia>

Čistý Zohor

Čistý Zohor je náš príspevok ku Dňu Zeme, ktorý je celosvetovou aktivitou určenou na pomoc našej rodnej planéte Zem.

Ľudia sú v mnohých veciach nepoučiteľní, a tak aj tentoraz bol opäť dôvod na to, aby sa takáto akcia zopakovala a mala význam. V chotári máme možnosti na bezpečné a rozumné nakladanie s odpadmi a napriek tomu sa neustále stretávame s problémom znečisťovania okolia našich obydľí. Stačí sa prejsť hneď za domami, netreba sa veľmi vzdáľovať.

Aj tento rok sa pod záštitou obce organizovala očistná kúra našej dediny a okolia. Rovnako ako vždy, aj tentoraz mala ohlas a zapojili sa skupinky občanov a aj jednotlivci. Smutné ale je, že ako vždy opäť raz prišli tí, ktorí sa aj mimo tejto akcie snažia prispievať k čistote našej obce aj inokedy. Tentoraz bolo zúčastnených menej dobrovoľníkov, ale napriek tomu sa podarilo urobiť kus práce a autá odviezli množstvo vriec odpadu nazbieraného okolo dediny. Odpad to bol rôzno-

rodý. Niektorý na mieste ležal dlhší čas a niektorý bol tak čerstvý, že ešte bolo vidno stopy, ako sa tam dostal. A niekedy sa dali nájsť aj rôzne zaujímavé veci ozrejmujúce pôvod.

Niektorí ale ešte pridali zo svojho času aj na verejných priestranstvách priamo v obci a vyčistili niektoré parky, vďaka čomu sa zase môžeme všetci bez rozdielu lepšie cítiť doma. Jednota dôchodcov ešte v predstihu pred Veľkou nocou vyčistila park pred obecným úradom a dôchodcovia si zobrali pod patronát aj kvetinovú výzdobu pred kultúrnym domom.

Táto akcia je dôležitá a aj bude dôležitá. Starostlivosť o našu Zem je našou povinnosťou a aj táto akcia prispieva k vzdelávaniu nás všetkých a snáď raz príde čas, keď si konečne povieme, že to zabralo a sme všetci zodpovednejší.

J. Mackovič

Neobyklé stretnutie a stavanie mostov

20. apríla sa uskutočnilo v Kultúrnom dome v Zohore 1. Stretnutie podnikateľov z priemyselných parkov, Dolného Záhora, ich obchodných partnerov, a taktiež aktívnych ľudí z nášho regiónu formou degustácie vín a pochutín.

Organizátormi podujatia boli Zohor včera a dnes o.z., Vinotéka Zohor a Obecný úrad Zohor.

Poďakovanie patrí taktiež Knihtlačí Gerthofer, Reštaurácii Bar Margit, manželom Štefanovičovcom, Renátke Hricovej a mnohým ďalším aktívnym ľuďom. Nedá mi nespomenúť pána Jakuba Badrnu z A proč né?, o.z., ktorý svojou hrou na lesný roh potešil prítomných.

Všetci, ktorí prišli zo Zohora a iných obcí a miest vrátane Bratislavy, si vo veľmi príjemnej piatkovej atmosfére mohli vychutnať vína od

VPS – Vinohradníctvo PAVELKA A SYN, s.r.o., Vinárstvo Ľubica a Pavel Lednárovci, LATINTRADE s.r.o., Bratislava, od Hamé bagety

a hotové jedlo, od Cefra výnimočné čokolády a bio fair trade čokoládovú nátierku... a od 4RAWER napríklad machovku, zázvor a morušu v raw čokoláde, ktorú môžu jesť aj alergici.

Cieľom podujatia bolo a je vytváranie komunikačných mostov medzi podnikateľmi, medzi podnikateľmi a samosprávou a medzi podnikateľmi a aktívnymi ľuďmi, aby sa veci v prospech ľudí diali rýchlejšie, vo vzájomnej spolupráci, aby sa kvalita ich života zvyšovala. Myslím, že sa podarilo vytvoriť prostredie, ktoré umožnilo nájsť mosty k sebe, čoho dôkazom sú viaceré dohody o spolupráci.

Ďalšie zamýšľané stretnutia by mali byť znova zamerané na pomoc pri riešení aktuálnych potrieb ľudí z našej obce, susedných obcí a regiónu...spolu...

Za organizátorov:

Roman Šimoník, predseda Zohor včera a dnes o.z.

Stavanie mája

30. apríl patrí krásnej tradícii - stavajú sa máje. Kedysi ho stavali mládenci dievčatám súcim na vydaj. Dnes sa tento symbol stavia už len z pripomienky dávnych tradícií našich predkov.

U nás je to dlhá tradícia, ktorú zachovávajú hasiči. Stavanie mája pred kultúrnym domom už niekoľký rok vystriedal priestor pred hasičskou zbrojnicou. Očakávaný okamih spríjemňovala hudba v podobe kapely „P R D a I“ a samozrejme hasičský bufet. Pomaly nastával okamih, kvôli ktorému sme všetci prišli. Dievčatá spoločne s deťmi ozdobili korunu stromu pestrofarebnými stužkami a rad potom prišiel na silákov. Za pomoci lán, rebríkov a samozrejme silných chlapov sa máj začal dvíhať. Diváci s obdivom pozerali, ako sa máj pomaly dvíha hore. Napriek silnému vetru sa podarilo dostať máj na svoje miesto.

Týmto by sme sa chceli poďakovať všetkým, ktorí pri stavaní pomohli a všetkým Vám, ktorí s nami prišli osláviť tento sviatok.

Vaši HASIČI

„Dolce far niente“..

... alias „sladké ničnerobenie“. Hoci mnohým dospelým sa zdá, že pre dnešné deti a mládež je práve toto ich životným mottom, postojom, či štýlom, v nedeľu 8. apríla 2018 nás niekoľko mladých ľudí presvedčilo, že tomu tak celkom nie je. Karolína Sirotová, Marko Berki, Zdeno Dudek, Matúš Hanuliak a Juraj Štefanovič prepjili svoje vášne navzájom a vznikla z toho skvelá myšlienka spoločnej výstavy, ktorá priniesla obyvateľom Zohora zase niečo nové, inšpiratívne a poučné zároveň. Výstava venovaná oslobodeniu obce Zohor sovietskou Červenou armádou počas 2. svetovej vojny.

Neviem, kto prvý prišiel s nápadom doviest' myšlienku výstavy až do jej realizácie, no predpokladám, že to bol práve pán Juraj Štefanovič, ktorý sa zanietene zaujíma nielen o históriu Zohora, ale aj o históriu vo všeobecnosti. V jeho prípade nejde len o štúdium, ale je aj vášnivým zberateľom všetkého, čo súvisí s dejinami nielen našej obce, ale aj historickej etapy celého sveta. Stredobodom jeho záujmu je obdobie 1., 2. a studenej vojny. Jeho zbierku predmetov, písomností a iných artefaktov by som mohla prirovnať k pútavej prechádzke historickým chodníkom našich predkov.

A úprimne? Chlapcov už od nepamäti fascinuje všetko, čo súvisí s bojom, či už sú to zbrane rôzneho druhu, alebo tanky. Už od malička sa hrajú na lovcov, zbojníkov, vojakov, osloboditeľov. Marko Berki

a Zdeno Dudek zrejme nie sú výnimkou, no povýšili túto „genetickú výbavu chlapcov a chlapov“ na celkom milé „hobby“ v podobe štúdia histórie zbraní, či modelárstva (predviedli napr. úžasné makety tankov), čo nám predstavili práve na tejto milej akcii. Protikladom všetkého toho „vojnového“ boli obrazy Karolíny Sirotovej. Vo svojich maľbách predstavila nielen významné kultúrne ustanovizne našej dediny, ako sú kostol, či pôvodná škola, kde v súčasnosti sídli úrad starostu obce, ale nám cez jej obrazy ukázala aj nefiguratívne umenie, krásy prírody a pôvab ľudských tvárí, či obydľí.

Albert Einstein sa vraj vyjadril, že „problémom našich čias nie je atómová bomba, ale srdce človeka“...a ja sa domnievam, že ak v tej našej nastupujúcej generácii sú aj osobnosti, ako sú títo mladí ľudia, nie je to s nami až také zlé. Ak pre niektorých z nás, myslím tým najmä našich skôr narodených, bola táto výstava možno aj impulzom pre nie príliš milé spomienky, táto mládež je celkom isto dôkazom toho, že má v sebe dar našej fyzickej a mentálnej prítomnosti. Tá je, vďaka Bohu, plná pozitívnej energie, lásky a usilovnosti. A časy vojnové? Verím, že raz budú len akousi výstrahou, či fragmentmi spomienok našich dejín. Zberateľskou vášňou, ktorá neohrozí. Vášňou, ktorá sa pre týchto mladých ľudí môže stať aj cestou k nesmrteľnosti. Ktovie...

Eva Bodorová

Podakovanie

Touto cestou by som sa chcel poďakovať OcÚ v Zohore za možnosť uskutočnenia výstavy k oslobodeniu obce Zohor Červenou armádou počas druhej svetovej vojny. Ďalej by som chcel poďakovať mojim spolupracovníkom a to Marcovi Berkimu, Karolíne Sirotovej, Zdenovi Dudekovi, Matušovi Hanuliakovi, Branislavovi Šteffekovi, Jane Koporcovej, Jane Ščepánkovej a Bibiane Štefanovi-

čovej za významnú pomoc a spolupartnerstvo pri inštalovaní tejto výstavy, ktorú si pozrelo viac ako 400 návštevníkov.

Touto výstavou sme si chceli pripomenúť nielen padlých vojakov, ale i obeť našich občanov, občanov Zohora, ktorí zomreli počas 1. a 2. svetovej vojny a tým si uttili ich pamiatku.

Autor výstavy: Juraj Štefanovič

14. Farský ples

Už tradične, druhy víkend po veľkonočných sviatkoch, ožije Kultúrny dom v Zohore udalosťou, ktorá spája ľudí dobrej vôle. Hlavnou myšlienkou Farského plesu je podporiť nielen kultúrny a spoločenský život, ale zároveň venovať pozornosť pamätihodnostiam v našej obci. Niektoré si vyžadujú menšie opravy, iné sú v havarijnom stave a bez finančnej podpory získanej aj na tejto spoločenskej udalosti by cesta k ich náprave trvala oveľa dlhšie. Tento rok sa aj vďaka Vám „plesajúcim“ opravila trámy v Kostole sv. Margity Antiochijskej. Na tento účel sa na Farskom plese vyzbieralo 3467,80 €.

Ples je výnimočná udalosť! Vyžaduje si dôslednú prípravu nielen zo strany organizátorov, ale i samotných hostí. Vytvára priestor pre spoločenské správanie, vhodnú komunikáciu, umožňuje spoznávať i prijímať nové podnety. Každý, kto je súčasťou tohto nevšedného zážitku, môže vnímať jeho jedinečnú atmosféru. Je to stretnutie s priateľmi, ktorí v ten večer vyzerajú úžasne, dámy v krásnych ró-

bach, páni v oblekoch či smokingoch, slávnostne vyzdobená sála, kvalitné pohostenie i obsluha a hlavne umelci, bez ktorých by ples nebol plesom.

Tento rok sme sa vďaka Funny Fellows preniesli do povojnového obdobia dvadsiatych rokov minulého storočia, ktorí rozozvučali sálu tónmi swingu, charlestonu, foxtrotu... Trio D-Smooth lahodilo uchu taktiež hudbou z tohto obdobia a profesionálne tanečné vystúpenie Charlie dance studia dokonale zapadlo do celkovej atmosféry plesu. Tí odvážnejší si mohli v škole tanca pod vedením samotných tanečníkov preveriť svoje tanečné schopnosti. Nevšedný „tanec na bicykloch“ predviedli Act 4 Slovakia. Po polnoci sa o plný parket postaral DJ LeONE. Nechýbala tombola i kvetinový tanec. Ponuka bola pestrá, bolo z čoho vyberať!

Otvárací príhovor patrilo dôstojnému pánovi ThDr. Miroslavovi Kormornému, PhD. a poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii, na príprave plesu, všetkým tým, ktorí pomáhali zabezpečiť a spríjemniť ples i tým, ktorí ho svojou účasťou podporili.

Zlatica Šomorjai

Mama...

... úplne obyčajná žena, ktorá porodí dieťa. Darkyňa života. Myslím si, hoci niektorí by s tým nemuseli súhlasiť, že toto nie sú celkom presné definície mamy. Pôrodom sa totiž všetko len začína a tie ďalšie kroky sú omnoho ťažšie a pre deti oveľa dôležitejšie. Viem to z vlastnej skúsenosti, pretože už aj ja sa môžem pyšiť titulom „mama“.

Vychovávať, vstávať k nemu, keď je choré, starať sa o všetky jeho potreby, poskytovať mu bezpečie a pokojný domov, brániť ho pred nástrahami, prežívať s ním jeho radosti a „starosti“, sprevádzať ho jeho cestou za šťastím.

Všetko to znie tak jednoducho, a predsa je to tak veľmi náročné. Tá náročnosť je ukrytá práve v tom, že starostlivosť o deti nepozná reparát a ak maminky niekedy niečo zanedbajú, či pokazia... skrátka, v úlohe mamy je všetko potrebné urobiť to čo najsprávnejšie na prvýkrát a je úplne jedno, na akom stupni v hierarchii matky sa nachádzate. Rodia sa totiž ďalšie deti a každé z nich prijíma dar života od svojej mamy. Rastú nové mamy a do „babičkovského“ veku vstupujú ďalšie mamy a do „prababičkovského“ veku za ďalšie maminky – maminky maminek a tak ďalej. Je to vzácné neporušiteľný kolobeh, či skôr akýsi „štafetový kolík“, vyjadrujúci poriadok životnej cesty ľudstva.

Vlastne, ak sa obzrieme do histórie, tak už antickí Gréci, či starovekí Rimania vzdávali hold matkám. Napr. Angličania majú tzv. „Mothering Sunday“ už od 16. storočia a nie je to nič iné ako oslava matiek. V Amerike sa o prvú oficiálnu oslavu Dňa matiek zaslúžila pani Julia Ward Howe (1819 – 1910). A ak by som ešte chvíľu zostala v Amerike, určite by som spomenula pani Annu Reeves Jarvis (1832 – 1905). Bola to matka 11-tich detí a v 19. storočí sa angažovala za práva žien. Keď zomrela (v máji), jej dcéra Anna Maria (1864 – 1948) požiadala pastora, aby vykonal bohoslužbu na počesť jej matky a všetkých matiek sveta. Ak zabrdnem do našej histórie Dňa matiek, musím napísať, že v Československu sa začal tento sviatok oslavovať od roku 1923 vďaka Alici Masarykovej, dcére prezidenta T. G. Masaryka. Žiaľ, v 50-tych rokoch bol tento sviatok komunistami zakázaný a nahradil ho Medzinárodný deň žien. K pôvodnému sviatku „Dňa matiek“ sme sa tak vrátili až po roku 1989. Zaujímavosťou tohto sviatku je aj to, že hoci je už pokladaný za „medzinárodný“, národy ho neoslavujú v jeden deň, ale rôzne, a tak sa z médií a kníh dozvedáme, že napr. v antickom Grécku trvali oslavy až tri dni – od 15. do 18. marca, v Gruzínsku patrí matkám 3. marec, Francúzi majú svoj „Feté des meres“ poslednú májovú nedeľu, v Thajsku je to 12. august, v Argentíne ho vďaka oslavujú v septembri a Španieli a Portugalci v decembri. Nováčikom týchto osláv je napr. India. A ak sa pozrieme na priebeh osláv, tiež je rôzny. Niekde bujarejší, inde konzervatívnejší, no pre väčšinu ľudí je Deň matiek sviatkom, keď môžu dať najavo svoju vďačnosť voči matkám na celom svete. Svoje najdrahšie bytosti tak obdarovávajú kvietkom, darčekom, obedom, či večerou, alebo nejakou sladkosťou, či iným prekvapením, ale aj vlúdnyim slovom, básničkou, pohladením, či bohoslužbou.

„Mama“...

...ľúbivé slovíčko, čo znie tak dôverne a láskyplne. Jedno z prvých slovíčok našich detí, ktoré vyslovia. „Mama“ je vďaka tým slovom, ktoré sa v cudzom jazyku nemusíme príliš dlho učiť. Slovo, ktorému vo svojom jazyku rozumie každý a vo väčšine jazykov sa začína písmenom „M“. Slovo, ktoré vie spojiť ľudí, ale dokáže aj polarizovať spoločnosť. Slovo, v ktorom je ukryté všetko... emócie, láska, pochopenie, trpezlivosť, vznešenosť, obetavosť, oddanosť, pevná vôľa, dravá sila, či pokoj.

Mama...

...úžasná bytosť, ktorej srdce je tak záhadné a predsa je to prvá veľká istota. Mama by mala byť bezpečným prístavom pre každé dieťa a je úplne jedno, či ide o slobodnú matku, adoptívnu matku, krstnú mamu, starú mamu, prastarú mamu. Žiaľ, v každej spoločnosti sa nájdu aj „matky“, ktoré si toto oslovenie nezaslúžia, preto by mali byť za „mamou“ označované nielen maminky, ale aj babičky, tety, opatrovatelky, či príbuzné a známe, ktoré deťom poskytnú komfort materinskej náruče. Poskytnú im tú najčistejšiu ľudskú lásku, ktorá sa obetuje, ktorá dáva a nepočíta a deti ju nikdy nebudú vedieť dostatočne odplatiť.

Človek si častokrát neuvedomuje, ako rýchlo letí čas. Deti rastú a keď vyrastú do dospelosti, maminky sú tie, čo ich s určitým strachom, ale aj hrdosťou vypravádzajú na ich ďalšej ceste. Nevadí im, že ich deti sa osamostatnia, no aj tak úzkostlivo sledujú a hlavne strážia ich životnú púť. Tešia sa z ich úspechov, prežívajú s nimi ich sklamanie, neúspechy. Počujú každú ich, hoci aj nemú prosbu. Otvoria peňaženku, strčia im nejaký ten peniažtek takpovediac na „kaka“, či inú „mlsku“ a neriešia ten zanedbateľný fakt, že ich dieťa má už aj po tridsiatke. A ak sa pri tom tieto ich „dospelé deti“ cítia aj trochu trápne, v konečnom dôsledku ich to vždy poteší a pobaví zároveň... Skrátka, hoci raz bude z malej ratolesti dospelý človek a bude mať svoje deti, pre mamu ostáva v jej srdci vždy len dieťaťom.

V súčasnosti, bohužiaľ, dosť často zaznieva názor, že aj tento sviatok je zase len nezmyselným komerčným ťahom, ktorý bol vymyslený za účelom zvyšovania tržieb v reštauráciách, v kvetinárstvach, v klenotníctvach, či iných obchodoch. Neviem ako Vy, no ja toto ich presvedčenie pokladám za krivdu voči matkám zo strany detí a verím, že príde čas, keď si celá spoločnosť naplno uvedomí odkaz lásky a úcty k životu a že je to práve mama, ktorá to s nami myslí najlepšie. Vážme si tie chvíle, keď máme svoje maminky pri sebe, pretože jedného dňa sa s nimi budeme môcť porozprávať už len v myšlienkach a v spomienkach. Nestrácajme čas a vyjadríme im úctu a lásku hoci len tichým zašepkaním: „Mami, ľúbim Ťa!“ a Deň matiek nech je pre nás všetkých úprimnou príležitosťou prejaviť svojim mamám nekončnú vďaku. Určite si to zaslúžia!

P.S. Dve roztomilé poznámky na záver:

1. Japonský názov pre „Deň matiek“ znie: „Haha no Hi“, milé nie?
2. Svoj „Deň otcov“ majú už aj muži. Oslavuje sa v júni a jeho zakladateľkou bola – ako inak – opäť žena! (Sonora Louise Smart Dodd, 1910)

Marec mesiac knihy – „po druhé“

„Pupo a Fazulka sú úplne obyčajní škôlkari. Pupo nosí okuliare, má guľaté bruško a často sa bojí. Fazulka je zase malá, hanblivá a rada tručuje. A predsa sú obaja skvelé deti – tak, ako aj tie naše zohorské! Ich príbehy ukážu, ako sa popasovať s každodennými problémami, ako získať zdravé sebavedomie a ako sa tešiť z toho, že sme rôzni – veď práve vďaka tomu je každý z nás skvelý a jedinečný“. To je v krátkosti obsah knihy, s ktorou k nám do knižnice na Noc s Andersenom v jeden piatkový večer zavítala autorka knihy spisovateľka Hanka Lasicová.

Aj tohto roku sme spolu s pani učiteľkou Čisárovou pripravili pre 25 šikovných čitateľov a žiakov základnej školy na prvom stupni noc plnú prekvapení. Prvým prekvapením bola už spomenutá Hanka Lasicová, ktorá doteraz písala len pre dospelých čitateľov. Ako sme sa dozvedeli, príbehy Pupa a Fazulky sa rozhodla napísať pre svoje dve dcéry. A nezostalo len pri nich. Oblúbili si ich aj ďalšie a ďalšie deti. Dej jednotlivých častí umožňuje popri čítaní sa s deťmi aj porozprávať o problémoch, ktoré riešia knižní hrdinovia a môžu trápiť aj ich, ako napr. zlé sny. Beseda sa niesla v kamarátskom duchu. Decká vôbec nemali trému a porozprávali o svojich snoch, zážitkoch s rodičmi, o tom, ako majú radi svojich súrodencov a čo spolu s nimi zažili. Väčšinou to boli vtipné situácie, a tak bolo veselo. Počas besedy k nám zavítal aj redaktor rádia Regína, a tak sa mohli aj prostredníctvom médií všetci dozvedieť, ako sa máme super. Pozdraviť nás prišiel aj pán starosta Martin Zálesňák a nechýbala ani pani riaditeľka základnej školy Ľubica Štefanovičová.

Rozprávanie a besedovanie je pomerne náročná činnosť a človek prítom vyhladne a vysmädne. Aby sme nepomreli od hladu a smädu, postarali sa o nás starostlivé mamičky detí a ujo Dudek, ktorý nám priviezol skvelú pizzu od Robka a Radka – Tigrika. Vďaka chlapci, bolo úžasné ako vždy. Potešila i sladkosť.

S plnými bruškami sme privítali ďalšieho hosťa. Pani učiteľku z materskej škôlky Janku Cabadaiovú. Spolu s ňou prišli medzi nás aj Rozprávky o psíčkovi a mačičke od Jozefa Čapka, ktoré v tomto roku oslavujú 90. výročie svojho vzniku. Na každej správnej oslave nemôžu chýbať darčeky a poriadna torta. Aby torta bola, ako sa u nás povie „akorátna“, vybrali sme si ten najúžasnejší recept priamo od psíčka a mačičky. Naši šikovní andersenovci spolu s pani Jankou nakreslili krásne obrázky psíčka a mačičky a potom sa pustili do výroby torty.

A čo sa budeme troškáriť, spravili sme hneď dve a štyriposchodové. Síce len z kartónu, ale neskutočne krásne. Neoceniteľnou pomocníčkou počas celej noci nám bola aj pani učiteľka Mirka Hrodeková. Ďakujeme.

Spoločnosť nám po celý večer robili aj pestrofarebné balóny, ktoré sme tam nemali len pre parádu. Mali tam svoje magické poslanie. Boli záverečným bodom celého programu. Na balóny si decká napísali svoje tajné želanie, ktoré potom spoločne vypustili do oblakov.

Ručičky hodín sa pomaly blížili k polnoci a už na nás čakala len rozprávka na dobrú noc a spanie v škole. Zakaždým si myslíme, že sme tých našich spáčov unavili tak, že zaspia v sekunde. Ale kdeže, vždy sa nájde niečo, čo im nedá spať. Tentokrát to boli malí drevorubači, ktorí zaspali medzi prvými a pílili a pílili, no a keď asi o druhej v noci dopílili, zaspali aj poslední nezbedníci.

Ráno sme sa rozišli a zostali nám už len krásne spomienky na spoločne prežitú chvíľu.

Ešte pred tým, ako sme si dali rande s Andersenom, sa v knižnici konala pasovačka. Pasovali sme malých prváčkov za nových čitateľov knižnice. Ako inak knihou. Pri odchode z knižnice sa hrdili odznakmi nových čitateľov a prihláškou za čitateľa.

A ako inak aj malou sladkou pozornosťou od nášho stáleho sponzora mäsiarstva Bertovič. Držte im palce, nech sa knihy stanú ich najlepšimi kamarátmi.

I v tomto roku vyhlásil Bratislavský samosprávny kraj súťaž „Vráťme knihy do škôl.“ Po minuloročnom úspechu sme čítali, kreslili a písali ešte viac. Tentokrát sme nevyhrali, ale vôbec sme neboli smutní, veď vďaka prečítaným knihám sme sa preniesli do sveta pavúkov, spoznali sme sa so školníčkou Agnešou a inými super hrdinami, s ktorými sme prežili krásne chvíľe. Moje veľké ďakujem patrí pani vychovávateľke Jarke Stachovej zo školského klubu detí, ktorá neváhala so svojou triedou čítať, kresliť a tým, čo sa maľovať nechcelo, mohli príbehy opísať. Odmenou za ich usilovnosť boli cukríky, za ktoré ďakujem hlavne pani Piatkovej. Pri každej návšteve knižnice daruje pre deti na cukríky dáku tú korunku.

Ja čítam, ty čítaš, on číta, my čítame, vy čítate oni, ony čítajú a spoločne sa preniesieme do sveta fantázie, prežijeme krásne romantické chvíľky, vyriešime zopár kriminálnych príbehov, dozvieme sa niečo nové ... a nielen v marci.

J. Ščepánková

Jarné tancovanie

Mladé osadenstvo FS Zóhran vystúpilo v Kultúrnom domečku v Malackách dňa 22. 4. s pásmom Zóhrské tance. Bola to akcia v rámci Malackej hudobnej jari pod názvom Jarné tancovanie. Ako prvý vystúpil folklórny súbor Macejko s programom niekoľkých vekových kategórií. „Chuapci“ v ňom postavili „máju“, pod ktorou potom tancovali ďalší účinkujúci medzi nimi i náš FS Zóhran a nakoniec FS Závodzan. Pozvali nás na túto akciu folkloráci z Macejka, s ktorými

udržíme priateľstvo i spoluprácu. Aj FS Závodzan je náš „kamarád“ – vystupoval na Krojovanom Fašangu. My sme sa zasa zúčastnili akcie Závodské bezchleba hody. Jarné tancovanie v Malackách bola veľmi milá akcia, ktorá nám umožnila prezentovať sa opäť aj mimo Zohora.

Grelíková

Červený kríž Zohor

Dňa 10. apríla vo večerných hodinách sa vo svadobke Kultúrneho domu v Zohore konala výročná členská schôdza Slovenského Červeného kríža – Miestneho spolku v Zohore. Nakoľko má Červený kríž 150 členov, účasť bolo pomerne slabá. Možno, že nabudúce by bolo lepšie dať nejaký skorší termín.

Úvodné slovo patrilo pani predsedníčke spolku Mgr. Martine Baďurovej, ktorá všetkých srdečne privítala a zhodnotila činnosť Červeného kríža za uplynulý rok. Stav financií za rok 2017 predniesla pani Valovičová.

Členovia výboru zorganizovali tri odbery krvi vo vestibule kultúrneho domu, kde 66 darcov darovalo drahocennú tekutinu – krv. Touto cestou by sa radi poďakovali obecnému úradu za prepožičanie priestorov a za občerstvenie pre darcov. Ako zdravotný dozor sa zúčastnili na obecných akciách a na akcii Čistý Zohor pomáhali pri odstraňovaní nelegálnych skládok odpadu. Na športových hrách Jednoty dôchodcov si návštevníci mohli dať bezplatne zmerať tlak a glykémiu, na letných hodoch tlak a vyzdobili oltár pri príležitosti Božieho tela.

Na jeseň členovia výboru Červeného kríža usporiadali prednášku MUDr. Bukovského – Zachráňte svoje črevo, ktorá mala veľmi dobrý ohlas.

Hostom schôdze bol vedúci lekár NTS Bratislava Ružinov MUDr. Sawkat Choudhury. Vo svojom príhovore poďakoval všetkým členom výboru za ich prácu pri odberoch krvi, za každého jedného darcu, ktorého získajú. NTS so svojimi pracoviskami zabezpečuje asi 80 percent krvi na Slovensku. Priblížil nám prácu, ktorú vykonávajú, a skonštatoval, že vlastne Bratislava a okolie je kľúčová darcovská základňa a spotreba krvi stále rastie. Chýbajú hlavne krvné doštičky. Zároveň vyzval darcov, aby darovali radšej tie. Ďalej nás poučil, že darovaná krv sa podrobuje vyšetrovaniu na štyri choroby a to HIV, Hepatitída B a C a syfilis.

Ďalším bodom programu bol plán na rok 2018. Ku všetkým minuloročným aktivitám sa chystajú pridať zabezpečenie zdravotného

dohľadu pri Cyklomaratóne Záhorie a v spolupráci so združením A proč né? pripraviť pre deti v novembri akciu Strašidelná škola.

V blízkej budúcnosti plánujú v telocvični základnej školy cvičenie Zdravý chrbát, ktorému bude samozrejme predchádzať najprv prednáška. Touto cestou Vás všetkých na túto prednášku srdečne pozývajú.

Prítomní členovia si mali možnosť zaplatiť členský príspevok a zároveň prevziať známku.

Činnosť nášho Červeného kríža je pestrá a stretávame sa s ich prácou takmer na každej akcii, a preto, ak máte pocit, že i vy by ste sa k nim rady pripojili, stačí sa prihlásiť trebárs aj na facebookovej stránke alebo u ktoréhokoľvek člena výboru. Že neviete, ktorí to sú? Tak tu ich máte: predsedníčka Mgr. Martina Baďurová, Ing. Dudek Marcel, Valovičová Eva, Mravíková Marcela, Mackovičová Zuzana, MUDr. Šimoničková Zuzana, MUDr. Ďatková Martina a Bencová Jana.

Červený kríž

DEŇ NARCISOV

Najväčším bohatstvom je zdravie človeka. Má nevyčísliteľnú hodnotu. Keď stratíš hoc aj najzáčajnejší drahokam, dá sa bez neho žiť ... alebo aspoň nahradiť. Z každého problému, straty sa dá vykľučkovať, ale najst' cestu k uzdraveniu a uvedomeniu si dôležitosti „vlastného bytia“ je veľmi zložitá a ťažká.

Psychika človeka je veľmi zraňujúca najmä vtedy, keď musí začať bojovať so zákernou chorobou. „Rakovina“ nie je len ochorenie tela, ale „celého človeka“ s negatívnym vplyvom na celú rodinu.

Dňa 19. januára 1990 v Bratislave bola založená LIGA PROTI RAKOVINE, ktorej patrónom o rok neskôr sa stal pán Alexander Dubček, predseda česko-slovenského federálneho zhromaždenia.

Lige proti rakovine sa podarilo zmeniť „piatok trinásteho“ na lepší deň – „DEŇ NARCISOV“.

Tento projekt je namierený na zlepšenie náročnej situácie pacientov a ich rodín, ako i riešenie najpálčivejších problémov sprevádzajúcich ochorenie. „Deň narcisov“ sa stal nosným projektom, vďaka ktorému sa rok čo rok pomáha ľuďom bojujúcim so zákernou chorobou. Toho roku sa opäť zohorská škola a škôlka zapojili do tohto programu a získali sme výraznú finančnú podporu. Je to suma, ktorá

aspoň trochu pomôže zlepšiť komplexnú starostlivosť pre onkologických pacientov. Každý jeden cent sa premieňa na konkrétnu pomoc a má nesmierny význam. Jednou z priorit je prevencia a vzdelávanie ľudí v oblasti zdravého životného štýlu a starostlivosti o vlastné zdravie. Hovoriť o „rakovine“ je prvým krokom v jej predchádzaní. Mnohí z nás si povedia: „Však mňa sa to netýka!“ Možno dnes, čo zajtra, pozajtra! Nikto predsa nevieme, čo nám osud postaví do cesty.

Žijeme rýchly stresovo-konzumný život, častokrát podceňujeme i maličké zmeny v našom organizme. Vyhovárame sa na čas, financie a všetko možné. Veľakrát sa spamätáme a je neskoro – „ZVONI!“

A čo potom? Budeme schopní zabojsť?

Je dôležité vážiť si život a hlavne jeho hodnotu. Je vysoká, daroval nám ju totižto niekto s veľkým srdcom – „MAMA“. Treba si určiť priority a hľadať ich hoci aj v prírode. Má nesmiernu silu a moc. Ona nám predsa ponúkla „NARCIS“ – tú nežnú zlatožltú kvetinku pripomínajúcu SLNKO. Keby sme len „MY LUDIA“ mali takú moc a mohli vypestovať toľko narcisov, aby nadobudli veľkosť SLNKA a rozsievali energiu všetkým ľuďom, ale hlavne deťom s nádejou uzdravenia.

Jana Cabadajová

Krojovaná „šlaháčka“

Týždeň pred Veľkou nocou občanov pozýval plagát na „Veľkonočné pondzeli v kroji.“ Pozvánka sa stala skutočnosťou 2. 4. ráno o 7.30 hod. Folkloráci – muádenci aj chuapi v krojoch – tento rok v nových kabátoch ušitých podľa starého originálu sa vybrali po vopred určenej trase naprieč Zohorom. Sprevádzal ich tak, ako minulý rok, rebriňák ťahaný kobyľkou a muzika v podaní harmoniky, klarinetu a ozembuchu. Trasa viedla z „topenových stodoú“ na Dolnej ulici cez Nám. 1. mája, po Bratislavskej, Stupavskej,

Na riadkoch, Na trávnikoch, Nám. Mládeže, Domkárskej, Kvetnej, Staničnej, Struhárovej, Záhradnej, Na dieloch, Lábskej, Obchodnej, Veru, mali čo robiť, aby do 13. hodiny „vyšlahali“ všetko krojované ženské osadenstvo FS Zóhran a ženy blízke folklóru a tradíciám.

Samozrejme aj pani „starostovú“ neobišli. Na ich dvore si všetci spolu zatancovali. Rebrinák zaparkovali pred KD o 13.00 hod., kde už hrala dychovka Zóhranka. Folkloráci návštevníkom ponúkali občerstvenie – vlastné slané a sladké dobroty, víno aj nealko. Len veľká škoda, že ich prišlo tak málo....Len tak sa porozprávať, popočúvať hudbu, pozrieť tanečné vystúpenie FS Zóhran, či zatancovať si. No aj napriek tomu sa akcia tento rok vydarila. A to vďaka počasiu, pánovi Rafajovi a jeho kobyľke Lene, spolupráci FS Zóhran s OZ A proč né a OcÚ Zohor.

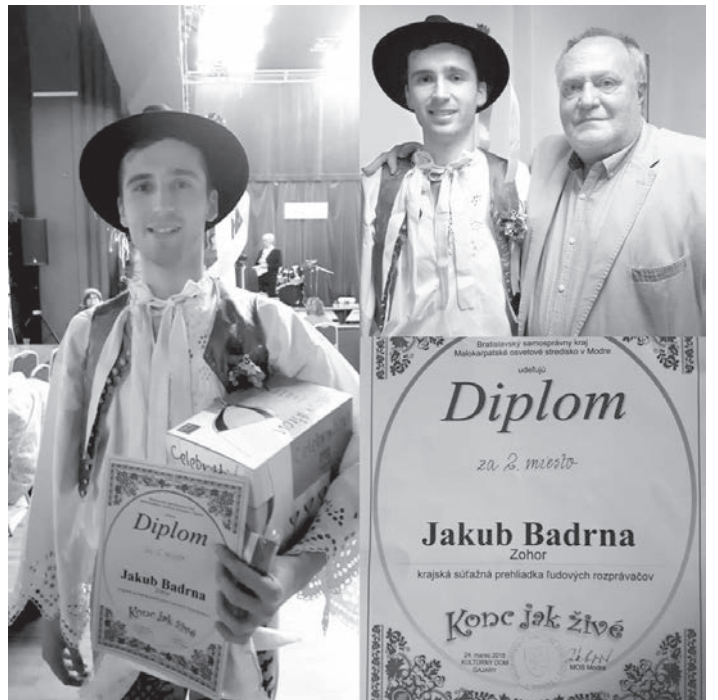
I. Greliková
foto: J. Mackovič

Tanec i slovo nás spája ...

Bratislavský samosprávny kraj, Malokarpatské osvetové stredisko v Modre, obec Gajary, FS Slniečnica – sunečník Gajary usporiadali 24. marca v Dome kultúry Gajary Krajskú súťažnú prehliadku ľudových rozprávačov a sólistov tanečníkov pod názvom „KONC JAK ŽIVÉ“.

Naša obec tu mala hneď tri železka v ohni. V kategórii tanečníkov nás zastupovali z FS Zóhran manželka Masarykovci, ktorí si v kategórii nositelia tradícií vytancovali Zlaté pásmo a priamy postup do celoštátneho kola súťaže. Určite ešte o nich budeme počuť. Predviedli tance Šotyš polku a Tleskanú. Zástupcovia mladšej generácie Michal Masaryk a Kristína Greliková obsadili v kategórii B Strieborné pásmo. Predviedli sa tancami Kovársky a skočná polka.

Premiéru na tejto súťaži si odkrútil aj Jakub Badrna, ktorý sa rozhodol vyskúšať si hovorené slovo. Že vie písať po záhorácky sa presvedčame už dlhšiu dobu na stránkach našich novín v jeho poviedkach v záhoráčtine. Že má správne podrezaný jazyk vieme tiež, ale že sa z neho stane ľudový rozprávač sme mohli len dúfať. A hľa, stalo sa. Náš Kubko sa vybral na skusy a hneď na prvú šupu si vyrozprával druhú miesto v kraji. Úžasné. A tu sú jeho slová po súťaži: „Nevyskúšaš, nezistíš ... Ja som skúsil, mnoho zistil a naučil sa.“ Najviac sa potešil, že v porote zasadal Pavel Slezák, človek ktorého tvorba ho v minulosti inšpirovala pre začatie písania poviedok v záhoráčtine.

Milí súťažiaci, ďakujeme vám za krásnu reprezentáciu našej obce a blahozeláme k dosiahnutým úspechom. Manželom Masarykovým budeme pevne držať palce v celoštátnom kole.

JŠČ

Krátke správy z kultúry

Víkend 5. – 6. mája patril v našej dedine divadlu. Vyzdravený divadelný súbor Šáchor uviedol v repríze svoju najnovšiu hru Breviár teciny Franciny. S touto hrou sa predstavili aj v českých Boleradicách. Divadelníci boli podporiť aj svojich kamarátov z Častej pri ich premiére novej hry Peškovci.

Divadelná sezóna v Bratislave vrcholí a naši milovníci dobrého divadla na nej nemôžu chýbať. Koncom apríla sa zúčastnili už druhýkrát muzikálu Mama Mia a začiatkom mája plný autobus mieril do Radošinského naivného divadla na hru Besame Mucho, trpkú komédiu od S. Ščepku. Vďaka Bibiana za nezabudnuteľný kultúrny zážitok.

JŠČ

Rok v A proč né?

Dni, týždne, mesiace utekajú a nedajú sa zastaviť. Častokrát si ani neuvedomíme, ako a zrazu je za nami celý rok. Za taký rok sa toho dá veľa prežiť. A za rok v občianskom združení sa toho dá aj veľa spraviť. V máji uplynie rok, čo naše občianske združenie A proč né? bolo oficiálne založené. Založeniu predchádzalo spoločné stretávanie sa nadšencov, ktorí okrem spoločných chvíľ spolu aj začali robiť niečo pre krásu našej obce. Začalo to úpravou zeleného trojuholníka pred sochou Floriána, neskôr to bolo čistenie fontány v parku a pred adventom to bolo vytvorenie adventného venca pred kostolom. Už je tomu takmer dva roky, čo v Zohorskom hlase vydávame rubriku poviedok s fotografiami, s ktorými máme v pláne aj naďalej pokračovať. Práve poviedky a naše malé herecké aktivity nás motivovali spraviť z partie ľudí oficiálne občianske združenie. A podarilo sa.

V spomínaných aktivitách pokračujeme aj po roku. Sme radi, že sa nám podarilo nadviazať nové známosti a spolupráce aj s inými združeniami v dedine. Naše malé herecké umenie mohli občania vidieť na Cibulových hodoch, v krátkych video upútavkách na

Cibulové hody alebo darovanie krvi pre Červený kríž. Moderovanie Krojovaného fašangu, ktorý je už tradične podujatím na veľmi dobrej úrovni, bolo pre nás výzvou na vstup do nových vôd a podľa ohlasov sa nám to podarilo. Uskutočnili sme niekoľko malých výletov po Slovensku, konkrétne po našom krásnom Záhorí. Regióne, ktorého tradície a kultúru sa snažíme zachovať a udržiavať pre ďalšie generácie.

Plánov do ďalších rokov máme kopy. Nechajte sa prevkapiť, čo sa bude diať v Stráždelskej škole, čo je ďalšia naša akcia nielen pre žiakov základnej školy, ale nezaháľame ani v divadelných aktivitách a intenzívne pracujeme na hre, ktorá sa určite bude divákovi páčiť. Naďalej chceme skrášľovať našu dedinu a určite sa budeme snažiť pokračovať vo vyjadrovaní nápadov a myšlienok v nami adoptovanom trojuholníku pred Floriánom. Aj v roku 2019 sa pustíme do stavania máje pred Floriánom a určite pribudnú aj ďalšie témy. Život je plný inšpirácie, a tak nápady sa nám tak skoro nevyčerpajú a atrament v pere pri písaní poviedok a hier nevyschne. Ďakujeme všetkým, čo nás podporujú, čo s nami spolupracovali a spolupracujú a tým, čo nám fandia.

Za O.Z. A proč né? Jakub Badrna

Čo sa deje v našej škole ...

14. 2. Hviezdoslavov Kubín – školské kolo

V toto krásne popoludnie sa uskutočnilo školské kolo Hviezdoslavovho Kubína. Na prvom stupni sa zúčastnilo kvôli vysokej chorobnosti 11 žiakov a na druhom stupni 20 žiakov. Milovníci literatúry sa stretli a predniesli básne alebo krátke príbehy. Nie je jednoduché postaviť sa pred ľudí a prekonať trému, takže všetkým patrí náš obdiv. O dborná porota nakoniec vyhlásila nasledujúce výsledky.

1.kategória (1- 4 ročník)

Poézia	Próza
1. H. Zálesňáková	1. E. Esterle
2. L. Strošová	2. Z. Marošová
3. A. Sabol	3. Anna Dudeková

2. kategória (5 – 6 ročník)

Poézia	Próza
1. neudelené	1. Nikol Havlíková
2. neudelené	2. Aneta Trnovská
3. G. Fekete	3. Iva Matoušková
J. Kovárová	Alexandra Šimoníková
A. Krebsová	

3. kategória (7 – 9 ročník)

Poézia	Próza
1. A. Matlovič	1. M. Kovárová
2. Š. Vachálek	2. T. Valovičová
3. K. Šimoníková	3. R. Prieložný
T. Mackovičová	A. Kordošová

V obvodnom kole v Stupave sa darilo H. Zálesňákovkej a M. Kovárovej, ktoré obsadili tretie miesta a A. Matlovič získal čestné uznanie. Blahoželáme.

14.2. Miniľadový hokej žiakov v Malackách

Chlapci z našej školy zabojovali o Pohár primátora mesta Malacky v Mini ľadovom hokeji pre žiakov. Pani učiteľka R. Bukovinová zostavila dve výborné družstvá, z toho sa družstvo „A“ umiestnilo na úžasnom 2. mieste z 12 zúčastnených tímov. Členovia nášho „dream“ tímu boli H. Zálesňák, T. Selič, M. Miškovič, O. Beseda a V. Orth, ktorý si prevzal aj dva poháre za individuálne ocenenia za najlepšieho strelca a najproduktívnejšieho hráča turnaja. Blahoželáme !!!

13.3 – 14.3. Pytagoriáda – a 16.3 Olympiáda z fyziky - okresné kolá v Malackách

V okresnom kole matematickej súťaže Pytagoriáda v Malackách v ťažkej konkurencii sa podarilo K. Ďatkovej a T. Valovičovej obsadiť pekné tretie miesta a M. Dudek sa stal úspešným riešiteľom.

Do okresného kola fyzikálnej olympiády sa dostalo 5 deviatakov. Najviac sa darilo A. Koreničovi a

M. Struhárovej, ktorí dosiahli druhý a tretí najvyšší počet bodov. Blahoželáme.

22.3. Biblická olympiáda – diecézne kolo

Náš statočný tím sa po dôkladnej príprave s pánom farárom M. Komorným zúčastnil Biblickej olympiády v Bratislave. T. Valovičová, K. Šimoníková, a H. Strelková pracovali spolu na siedmich testoch týkajúcich sa knihy Genezis zo Starého zákona a Evanjelia podľa Marka z Nového zákona. Po trojhodinovom záporení a po zrataní všetkých bodov sa umiestnili na úžasnom 2. mieste zo 6-tich zúčastnených tímov. Gratulujeme!!!

Život s Motýlikom

Náš život v Zohore sa začal dňom, kedy sme si kúpili domček v tejto obci. Stal sa miestom, kde sme sa rozhodli trvalo žiť a kde chceme vychovávať našu dcéru a vytvoriť pre ňu domov. A tento rok to bude 5 rokov, čo tu bývame. Popri pracovných povinnostiach nám neostávalo veľa času na spoznávanie.

Až narodením dcéry sa nám podarilo bližšie sa zoznámiť s okolím obce a dianím v nej. Azda najčastejším miestom, ktoré dodnes pravidelne navštevujeme je MC Motýlik. Začali sme ho navštevovať už v prvých mesiacoch našej dcéry na sedeniach s laktačnou poradkyňou. Postupne sme sa zapájali do ďalších aktivít Materského centra ako sú Montessori herničky, koncerty, podujatia ku dňu detí a pravidelné cvičenie. Aktivít, ktoré MC Motýlik ponúka, je dosť nielen pre deti, ale aj pre samotné mamičky. Každá mamička vie niečo iné, a tak si medzi sebou vymieňame skúse-

nosti a vzdelávame sa v rôznych oblastiach. Prostredníctvom centra som získala veľa priateľiek a zoznámila sa s novými ľuďmi. Každé dieťaťko s maminkou, či tatom je tu vítané a príde si tu na svoje. Tento rok by mala dcéra nastúpiť do škôlky v Zohore a vďaka MC Motýlik už pozná niektorých svojich budúcich spolužiakov. Ďakujeme MC Motýlik.

Magdaléna Barvinková

Zahrajko v Zohore

„Ahoj kamaráti, ahoj kamaráti,“ kričala naša dvojročná dcéra na ceste zo Samošky, ukazujúc prstom na Zahrajkov plagát na okne. „Ahoj kamaráti. Ahoj, kamaráti,“ som počúvala celé 2 týždne.

Tak sme v sobotu 21. 4. našartovali auto a prišli sa do Zohora pozrieť, akú zábavu nám kamoš Zahrajko predvedie.

A že predviedol! :-)

Nebol na to tak úplne sám.

Spolu s ním prišlo mnoho zvieratiek z lesa – žabka Gabka, stonožka Rafaela, vrana Hana, sova Eleonóra... Na klávesy do rytmu udieral mravec Mirko. Víla Flaventínka sa starala o to, aby žiadne z detí nezostalo bokom a mohlo si vyskúšať niektorý z nástrojov z čarovného batoha.

Veľa sa spievalo, tliekalo, dupalo, behalo, búchalo... Kto vedel poskočiť, skákal. Kto ešte poskočiť nevedel, nuž len kolienka ohýbal. Aj maminy a tatinovia si podupkávali do rytmu a spievali staré známe

chytľavé melódie.

Po hodine sa zdvihol vietor, Zahrajko so svojou družinou nám zamávali a boli fuč.

Ej, dáko rýchlo to ubehlo! Trma-vrma detských hláv pod pódium sa akosi nechcela rozpustiť a skákala ďalej. Len pomaly sme sa dvíhali zo stoličiek na odchod.

„Zahrajko odišiel,“ ozvalo sa zo zadnej sedačky auta cestou domov. „Zahrajko išiel domov, ale príde. Určite ešte príde.“

„Príde, dieťa moje, príde. Hádam o rok. Počkáme.“

„Počkáme. Počkáme Zahrajka.“

A tak čakáme. Čakáme a dúfame, že Materské centrum Motýlik čoskoro opäť prichystá nejakú milú akciu pre deti. Týmto by som sa im chcela poďakovať za organizáciu Zahrajkovho koncertu.

A ty Zahrajko, určite nás ešte prídi pozrieť. Budeme sa tešiť.

Lucia Havranová

Podakovanie od mamičky

V prvom rade ďakujem veľmi pekne MC Motýliku a Petre, ktorá zabezpečuje tieto super akcie pre naše detičky. Bola som na nich s mojím synom prvýkrát. Zahrajka pozná z videí na YouTube, a preto, aj keď má len 18 mesiacov, sa mu v rámci možnosti páčilo, tancoval, tliekalo a čo bolo dôležité pre mňa, veľmi sa tešil, že mohol byť aj medzi druhými detičkami. Bolo

to milé, krásne a Zahrajko tešil všetkých prítomných známymi pesničkami, ktoré poznali aj mnohí rodičia a s úsmevom si ich pospevovali. Sálou KD sa niesla veľmi príjemná atmosféra.

Ak príde Zahrajko aj nabudúce, určite prídem.

Jana Buchancová

V sobotu 17. marca usporiadalo Materské centrum Motýlik v kultúrnom dome koncert s dlhoročnou kamarátkou Miou. Detičky zo Zohora i okolia si spolu s ňou zaspievali zopár pekných pesničiek z jej repertoáru. Nálada bola výborná a okrem spievania sa i tancovalo.

Materské centrum Motýlik usporiadalo aj burzu detského oblečenia a tovaru. A začali robiť kurzy šperkovania pre väčšie deti a pre dospelých kurz nemeckého jazyka.

Učiteľ Bartolomej Gažo

V roku 1928 vyšiel Sborník pedagogického muzea okresu bratislavského a malackého s venovaním: „K ucteniu pamiatky tých bratov učiteľov a sestier učiteliek, ktorí v dobách minulých pre udržanie slovenského povedomia v ťažkých pomeroch pracovali a trpeli.“

Pod názvom „Pamäti Bartolomeja Gažu učiteľa a správcu obecnej ľudovej školy v Stupave“ vyšlo v Sborníku krátke vyznanie – curriculum vitae z pera tohto učiteľa v období Rakúsko-Uhorska. Zaujalo ma, pretože som vedela z ústneho podania starých Zohorčanov, že tento učiteľ učil aj v Zohore a stál pri založení hasičskeho zboru v našej obci a zohorskej dychovky. V dobe maďarizácie nebol žiaden slovenský učiteľ docenený spoločensky, ani finančne, aj keď bol často vzdelanejší, tzv. „vyššie kruhy“, ho nikdy neprijali medzi seba ako rovnocenného partnera. Na domácich večierkoch mal učiteľ za úlohu zabávať spoločnosť hrou na klavíri, spevom alebo slovom – nebol v pravom slova zmysle hosťom, ale skôr akýmsi pozvaným zabávačom. Preto vnímal postavenie učiteľa Bartolomeja Gažu v období pred prvou svetovou vojnou ako dehonestujúce.

Bartolomej Gažo sa narodil 27. marca 1871 v Motešiciach pri Trenčianskych Tepliciach v slovenskej učiteľskej rodine. Jeho otec Jozef Gažo bol čiro-čiry Slovák, ak však chcel zostať učiť v Motešiciach, musel absolvovať v Budapešti kurz pre učiteľov neovládajúcich maďarský jazyk so záverečnou skúškou v maďarčine. Potom bol prehlásený za Maďara. Malý Bartolomej prežíval svoje detstvo v škole pri svojom otcovi. Ako osemročného ho otec poslal do ľudovej školy v Bratislave na Ružovej ulici, aby si osvojil nemčinu. Po roku sa rozhodol vziať ho späť, pretože dieťa ešte natoľko písomom aj slovom neovládalo maďarčinu, aby sa pomocou nej mohlo učiť nemecky. Vznikla jazyková bariéra, ktorá mu bránila vyjadrovať sa po nemecky. Tak malý Bartolomej pokračoval ďalej v štúdiu na ľudovej škole v Trenčíne. Trpkosť spomína na prísne metódy, ktorými sa snažili profesori násilne vtlačiť študentom do hlavy maďarčinu. Každé vyslovené slovenské slovo sa trestalo zauchom alebo pätkou. K tomu slúžila malá knižička nazývaná „cedulografia“, do ktorej sa zapisoval každý „slovenský prehrešok“.

Zo štvrtej triedy prešiel Bartolomej Gažo do modranského učiteľského ústavu, predtým však musel zdolať skúšku z maďarskej mluvnice a dejepisu. Po dvoch rokoch pokračoval v Trnave na rím. kat. učiteľskom ústave, v ktorom všetci učители okrem jedného vedeli po slovensky. Vládlo tu voľnejšie ovzdušie, žiakom dovolili rozprávať po slovensky aj mimo hodín slovenčiny. Výuka na trnavskom učiteľskom ústave bola koncipovaná tak, že po troch ročníkoch dochádzky nasledoval rok praxe na škole. Preto aj Bartolomej Gažo nastúpil 1. septembra 1890 ako výpomocný učiteľ na rok do Vrbového. Potom nasledovali skúšky oprávňujúce získať učiteľský diplom. Prvého októbra 1891 odchádza Bartolomej Gažo ako mladý dvadsaťročný oduševnený učiteľ na svoje prvé učiteľské miesto v Zohore. Píše, že sa tu cítil ako doma, pretože takmer všetci obyvatelia Zohora boli čiro-čistí uvedomelí Slováci. 10. januára 1895 bol už menovaný riaditeľom zohorskej školy. Zakrátko na to, 25. februára 1895, sa tu oženil s Teréziou Mariškovou, narodenou 23. mája 1877 v Zohore. Rodičmi Terézie boli zohorský mäsiar Karol Marišek a jeho manželka Margita Vinceková. Krstným otcom nevesty bol zohorský mlynár a neskorší

starosta Vendelín Vlček, ktorý bol i svedkom pri sobáši. V Zohore sa mu narodilo 5 detí.

Za ministra Vlašiča sa pomery v školstve zmenili pre Slovákov k horšiemu, pretože bolo požadované aj vyučovanie dejepisu v maďarčine. A tak sa deti museli učiť naspamäť texty, ktorým nerozumeli. Ostatné predmety sa vtedy ešte vyučovali v rodnej reči, aj keď sa učilo z maďarských učebníc, preložených do slovenčiny, ktoré neboli objektívne, ale oslavovali Maďarsko. Avšak ešte horšia doba nastala po prijatí apponyiovských zákonov v roku 1907, odkedy učители museli voľky-nevoľky učiť všetky predmety okrem náboženstva v maďarčine. Deti sa často učili mechanicky, pretože textu dostatočne nerozumeli a zohorskými rodičmi nenávidené maďarsky písané knihy i diktáty skončili často v peci. Preto Zohorčania považovali svoju školu za cudziu a odmietali do nej posilať svoje deti. Slovensky cítiaci mladý učiteľ sa ocitol akoby medzi dvomi mlynskými kameňmi – z jednej strany to boli deti a ich rodičia, ktorých sa snažil napriek všetkému pritiahnuť k spolupráci, a z druhej strany ho prenasledoval

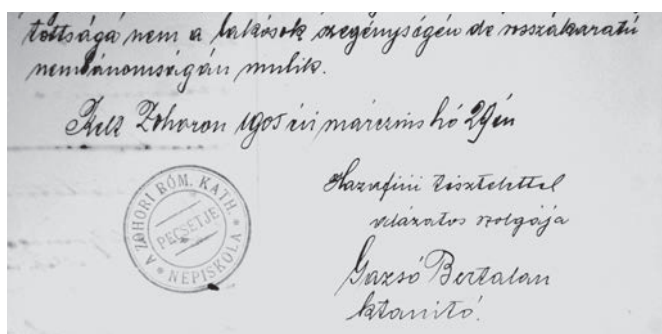
inšpektor, ktorý nebol spokojný s postupom maďarizácie u žiakov.

Ani zohorská škola na čele s riaditeľom Gažom sa nevyhla inšpekcii vedenej slovutným pánom inšpektorom Plachým a po maďarčeným Slovákom Pechánym. Pechány navštevoval hlavne slovenské školy, aby sa presvedčil, „či sa zo Slovákov rýchle stávajú oduševnení Maďari“. V Zohore však spokojný nebol, a preto sa

chystal neblahý výsledok inšpekcie oznámiť vrchnosti. Zastavila ho iba prosba učiteľa Bartolomeja Gaža, podporovaná inšpektorom Plachým, aby sa rozpamätal na štúdiá na gymnáziu v Trenčíne, kde mu bol triednym učiteľom. Celá inšpekcia nakoniec skončila podmienkou pre učiteľa.

Na zohorskú školu v tej dobe spomína Gažo ako na zanedbanú, pretože nikto do nej neinvestoval: „Škola bola ošarpaná, nechcela ju opravovať ani obec, ani cirkev. Po mojom odchode zo Zohoru v roku 1911 urobili z nej „skleník“. Žiactva bolo veľa, učili sme štyria a každý mal v triede 90-130 detí. Pomôcok nebolo, len daktoré obrazy, nezodpovedajúce svojmu cieľu. Náradie takmer neupotrebitelné. Dve novovystavané triedy (v roku 1907 – pozn.) boli o niečo lepšie, ale lavice mali tiež dlhé dľa starého zvyku.“ Z jeho príspevku je priam cítiť, ako ťažko znášal maďarizačný útlak tej doby a ako sa ho dotýkalo utlačanie slovenského ľudu. Napríklad uvádza skutočnosť, že v triednej knihe a vo vysvedčeniach v tom období pribudol stĺpec na zodpovedanie otázky, či sa do konca školského roku naučil žiak maďarsky v slove i písme. Pri záverečných skúškach v 5. a 6. triede bol prítomný delegát z inšpektorátu alebo župného administratívneho výboru, aby sa osobne presvedčil, či sa žiaci v týchto triedach dokonale naučili maďarčinu.

Gažo sa vo svojom príspevku zmieňuje aj o začínajúcom učiteľovi Štefanovi Majerovi, pôvodcom z Veľkých Levár, ktorý pôsobil v Zohore v rokoch 1903 – 1906, potom odišiel učiť do Sološnice. Naš učiteľ Gažo si ho obľúbil, považuje ho za svojho odchovanca. Preto, keď sa v roku 1908 uvoľnilo učiteľské miesto v Záhorskej Bystrici, niekoľko ráz navštívil členov tamojšej školskej stolice a nahovárал ich, aby si zvolili dobrého národovca Majera. Keďže aj Bystričania mali v tom čase povesť „panslávov“, vrchnosť im chcela dosadiť na miesto

Podpis Bartolomeja Gažu s pečiatkou školy v roku 1905

učiteľa a kantora maďarského kandidáta. V deň volieb boli žandári v pohotovosti. Bolo zvykom, že voľba prebiehala najprv v kostole, kde sa každý kandidát predstavil a ukázal, ako vie hrať a spievať. Majer zvíťazil v kostole a ľudia s oduševnením prevolávali jeho meno. Pri voľbe učiteľa v škole trikrát hlasovali členovia školskej stolice za Majera a trikrát boli voľby vyhlásené za neplatné. No po štvrtý raz už nebolo možné nebrať do úvahy vôľu ľudu, a tak nakoniec bol Štefan Majer cirkevnou radou zvolený za učiteľa a riaditeľa rímskokatolíckej školy v Záhorskej Bystrici. Odniesol si to však Bartolomej Gažo, pretože bol označený za človeka, ktorý „s panslávami drží“ a prehánaný bol po výsluchoch. Štefan Majer tu pôsobil až do roku 1948, zároveň vykonával aj funkciu organistu. Angažoval sa v mnohých oblastiach kultúrneho i verejného života obce, v poprevratovom období od októbra 1918 do jari 1919 vykonával funkciu obecného notára, dočasne riadil aj poštový úrad. V roku 1919 založil spolu s farárom Antonom Florekom Krúžok miestnych divadelných ochotníkov, od roku 1923 viedol dorast miestnej Rolníckej besedy.

Učiteľ Bartolomej Gažo pôsobil v Zohore od roku 1891 do konca šk. roku 1911. Počas svojho dvadsaťročného učiteľovania v našej obci sa pričínal o založenie zohorskej dychovky a tiež

bol veliteľom zohorských hasičov. Svedčia o tom fotografie zohorskej dychovky z obdobia okolo roku 1910 a hasičského zboru z roku 1896, na ktorej v pozadí je vidieť starý zohorský kostol pred zbúraním.

V roku 1911 Gažo odchádza na nové pôsobisko na obecnú ľudovú školu do Stupavy. Počas prvej svetovej vojny mal už viac ako štyridsať rokov, a predsa nakoniec musel narukovať na front. Pričinila sa o to podľa jeho slov stupavská grófká Karolyiová, ktorá sa snažila tvrdo presadiť maďarčinu aj v kostole. Keďže Gažo bol aj kantorom, žiadala ho, aby „každú nedeľu spolu s ľudom maďarské piesne spieval“. To sa priecilo jeho slovenskému citeniu, a preto grófká poštvála proti nemu stupavského dekana Hojszika a podinspektora Rajcsányiho-Gyulu. Tak sa stal Gažo postrádateľným a dostal sa na front až ku Bojane, kde prekonal maláriu, ďalej do Durazza, do Ulčinu, do Starého Baru a nakoniec ako „Kompagnierkommandant“ do Antivari v Crnogore (Čierna Hora).

Do Stupavy sa vrátil až po prevrate 4. decembra 1918, keď sa už začalo učiť v slovenskej škole a hneď sa s radosťou a nadšením dal do práce na poli kultúry a vzdelávania slovenského národa. Obecná ľudová škola v Stupave bola už od svojho vzniku v roku 1864 nadkonfesijná a ako jedna z mála uhorských ľudových škôl si zachovala prevažne slovenský charakter vyučovania aj napriek zostrenej maďarizácii na začiatku 20. storočia. Navštevovali ju žiaci katolíckeho, evanjelického aj židovského vierovyznania. Až do roku 1918 bola slovenčina hlavným vyučovacím jazykom pre deti s materinským jazykom slovenským. Pre deti s nemeckým materinským jazykom sa vyučovalo po nemecky, mali nemecké čítanky a nemecký „schronschreiben.“ Gažo spomína, že v obecnej ľudovej škole sa im predsa

len voľnejšie dýchalo. Prvým správcom školy bol Jozef Grátzer, jeho nástupcom sa stal v roku 1918 Bartolomej Gažo, po ňom nastúpil v roku 1930 Kornel Schimpl.

V období Rakúsko-Uhorska na začiatku dvadsiateho storočia bola uzákonená šesťročná školská povinnosť, po jej skončení živnostenský dorast navštevoval tzv. nedeľné školy opakovacie, ktoré boli pokračovacími školami pre mládež od 12 do 14 rokov. Prvá učňovská škola v malackom okrese bola založená v roku 1884 v Malackách a prichádzali tam niekedy aj žiaci, ktorí nemali ukončené základné vzdelanie. V roku 1922 v novovzniknutom Československu došlo ku všeobecnej úprave pracovného a služobného pomeru pre celú republiku, čím sa otvorili možnosti pre masové zakladanie učňovského školstva aj na jednotlivých dedinách. Preto bola v roku 1923

zriadená aj v Stupave Obecná učňovská škola, jej riaditeľom sa stal Bartolomej Gažo a dokázateľne ním bol až do konca školského roku 1928.29. Učňovské školy sa prezentovali tým, že si usporadúvali výstavy remeselníckych, kresliarskych a iných ručných prác. Veľakrát sa nenašli vhodné priestory pre tieto novovznikajúce školy, preto sa niekedy muselo vyučovať večer alebo po nedeľiach. Koncom školského roku 1924 usporiadal učiteľský zbor spoločnú výstavu Obcej ľudovej a Učňovskej školy v Stupa-

Zohorský hasiči v roku 1896, v dolnom rade v strede vedľa farára Františka Markoviča sedí Bartolomej Gažo

ve pod záštitou bývalého župana Dr. Metoda Bellu. Výstava prispela ku zviditeľneniu školy a získala jej nových priateľov. Odvtedy boli usporadúvané spoločné výstavy takmer každý rok. Učňovská škola v tej dobe zohrala významnú úlohu aj pri propagovaní rozhlasu ako novodobého komunikačného prostriedku najmä zásluhou učiteľa Schimpla.

Vznik Československej republiky podporoval na Slovensku vytváranie mnohých miestnych organizácií, ktorých úlohou bolo šíriť vzdelanosť, kultúru a národné povedomie. Okrem tradičných spolkov, ktoré boli prejavom národného uvedomenia Slovákov ako napr. Matica slovenská, vznikali aj nové spolky a organizácie. Tak bola v Stupave hneď po prevrate v roku 1918 posádkou československého vojska založená „Telocvičná jednota Sokol“. Jej prvým predsedom sa stal Bartolomej Gažo.

V roku 1920 vznikol v Stupave Osvetový zbor pre Stupavu a okolie, ktorý usporadúval prednášky, slávnosti a divadelné predstavenia. Spolu s ostatnými spolkami v obciach Stupave, Máste a Pajštúne dal postaviť v roku 1929 pomník generála dr. M. R. Štefánika. Okrášľovací spolok, založený po vzore iných miest ešte v roku 1910, postavil v roku 1924 pomník padlým v prvej svetovej vojne. Na návrh Okrášľovacieho spolku upravila obec stred, prikryla prechádzajúci potok a vysadila stromčeky.

Po vzniku Československej republiky v roku 1918 prebiehal proces formovania vedomia spolupatričnosti jeho obyvateľstva do jednotného politického zväzku. S tým súvisela aj osvetová a ľudovochovná činnosť zameraná na všetky vekové kategórie obyvateľstva. Na Slovensku bol touto úlohou poverený bratislavský referát ministerstva školstva, ktorý vznikol v roku 1919. Pri referáte pôsobil aj Osvetový

zväz pre Slovensko, ktorý v jednotlivých okresoch postupne budoval osvetové zbory a osvetové komisie. Na čele bratislavského referátu stál sociológ Anton Štefánek, ktorý sa ako vysoký úradník zaslúžil o vybudovanie slovenského školstva. Podľa neho mala osvetová ľudovovychovná činnosť v tomto období úlohu tmeliaceho prvku medzi zaniknutým starým systémom Rakúsko-Uhorskej monarchie, ktorý ešte prežíval vo vedomí ľudí a medzi prvkami nového demokratickeho štátu a jeho nepoznaného politického systému, ktorý si ľudia ešte len osvojovali. Na základe zákona o organizácii ľudových kurzov občianskej výchovy sa začali usporadúvať bezplatné kurzy občianskej výchovy v celej republike. Kurzy boli členené na sedem okruhov. Prvý bol zameraný na odborný výklad o systéme štátu, na objasnenie kompetencií verejných úradov, práv a povinností občana demokratickeho štátu. Druhý okruh kurzov poskytoval orientáciu v oblasti národohospodárskej,

Stupavská dychovka Bercia. V strede za bubnom sedí Bartolomej Gažo

patrilo sem objasnenie hospodárenia štátu, obcí a verejných inštitúcií. Kurzy tretieho okruhu boli zamerané na históriu vzniku Československa a na históriu Čechov a Slovákov najmä v devätnástom storočí s dôrazom na roky 1848.49 a tiež na osobnosti viažuce sa k tomuto obdobiu. Štvrtý okruh sa zaoberal otázkami demokratizmu, piaty rozoberal sociálne základy nového štátu. Šiesty okruh prednášok mal za úlohu priblížiť poznatky z oblasti sociálneho zdravotníctva a význam telesnej výchovy. Siedmy okruh bol tzv. výberový, bol zameraný na podporu kultúrnej úrovne občanov, pričom si prednášateľ mohol sám zvoliť problematiku, ktorej výklad demonštroval na ním vybranej literatúre.

Druhý zákon z tohto obdobia bol zákon o verejných (ľudových) obecných knižniciach, podľa neho tvorili knižnice základ pozdvihnutia kultúrnej a vzdelanostnej úrovne obyvateľstva. Preto sa snažil bratislavský referát Ministerstva školstva a národnej osvety zriaďovať putovné knižnice v dedinách a mestách. Putovnú knižnicu tvorila praktická skrinka s obsahom 50 jednoducho napísaných titulov. Do obce bola dopravená na základe príslubu, že sa zriadi stála kamenná knižnica. Referát vysielal do obcí aj pojazdné kino za účelom vzdelávania obyvateľstva v oblasti poľnohospodárstva, hygieny a v mnohých iných potrebných oblastiach.

Uvedené zákony vchádzali do praxe formou tzv. „náukobehov“, čiže ľudových kurzov. Záujemcovia o kurzy sa delili na začiatočníkov a pokročilých. V skupine negramotných začiatočníkov väčšinou miestni učitelia oboznámili účastníkov kurzu s látkou prvého a druhého ročníka ľudových škôl, čiže ich naučili čítať a písať. Zároveň bola jedna hodina týždenne venovaná poznatkom z vlastivedy. Kurzy prebiehali vo večerných hodinách s rozsahom 30 – 40 hodín. Do skupiny pokročilých boli zaradení tí občania, ktorí si chceli rozšíriť svoje vedomosti z matematiky, prírodopisu a vlastivedy. Boli sem zaradené aj poznatky z oblasti občianskych práv a povinností a taktiež oboznámenie sa s literárnou tvorbou slovenských autorov. Tu mali voľnú ruku vo výbere diel prednášateľa, pričom im referát zadovážil príslušnú literatúru, ktorej však bol veľký nedostatok. Kurzy prebiehali dvakrát týždenne po dvoch hodinách po dobu desiatich týždňov. Odporúčalo sa, aby sa uskutočňovali podľa možnosti v školách, a nie v pohostinstvách. Učitelia sa takto stávali nositeľmi

a sprostredkovateľmi vzdelania pre celú populáciu. Na základe týchto zákonov bol v Stupave roku 1923 usporiadaný ľudový náukobeh v predmetoch slovenčina, zemepis a dejepis. Prednášateľmi boli učitelia Bartolomej Gažo, Jozef Krištoffy a Rudolf Krištoffy.

V roku 1924 založil Bartolomej Gažo dychovú hudbu „Bercia.“ Dychovka sa rýchlo vypracovala a už 1. mája 1926 usporiadali prvé verejné vystúpenie. Pod jeho vedením účinkoval pri národných slávnostiach mužský zbor „Stupavský spevokol“ a hudobný krúžok z členov učiteľského zboru obecnej ľudovej a štátnej meštianskej školy.

V roku 1927 bola založená v Stupave správcom školy Bartolomejom Gažom obecná knižnica, v ktorej sa knihy požičiavali jeden raz za týždeň. Takisto učitelia sa zúčastňovali rôznych vzdelávacích kurzov, ako napr. jazykovedného, literárno-historického, kurzu dejín slovenskej literatúry, kurzu z oblasti dejepisu a zemepisu, kurzu „z odboru

právnych a štátnych vied,“ prednášok o spolupráci školy a rodičov, o školských knižniciach a podobne. Obvod inšpektorátu bol rozdelený na tri okrsky – bratislavský, zohorský a malacký. V nich sa učitelia stretali každé dva mesiace na schôdzkach, kde sa oboznamovali s novými pedagogickými poznatkami a pripomienkovali odprednášané príspevky. Jedným z aktívnych učiteľov bol aj Bartolomej Gažo, ktorý na schôdzi III. okrsku v Malackách dňa 2. marca 1929 predniesol svoje príspevky o základine prvého desaťročia a príspevok o učiteľskej knižnici.

Učiteľ Bartolomej Gažo zomrel 14. mája 1955 v Domove dôchodcov v Holíči, kde je na tamojšom cintoríne aj pochovaný. V domove dôchodcov bol necelý rok a predtým býval na Jozefskej ulici v Bratislave. Som presvedčená, že na tohto obetavého učiteľa by sme mali spomínať s úctou, pretože sa veľkou mierou pričinil o vzdelanostné, kultúrne a národné pozdvihnutie našich predkov.

Mgr. Terézia Pavlásková

Zoznam použitej literatúry:

BESEDIČ, M. a kol. ZÁHORSKÁ BYSTRICA V OBRAZE SIEDMICH STOROČÍ. Bratislava: Mestská časť Bratislava- Záhorská Bystrica, 2014. 326 s. ISBN 978-80-971731-1-1.

HRNKO, A. a kol. Mesto Stupava v minulosti a dnes, VEDA, vydavateľstvo SAV. Bratislava 2011. 471 s. ISBN 978-80-224-1170-7.

KÁZMEROVA, Ľ. Výchova občana prostredníctvom referátu Ministerstva školstva a národnej osvety. In Forum Historiae, 2010. roč. 4, č. 1. ISSN 1337-6861

Pamätná kniha obce Stupava

ŘÍHA, S. – VOLF, F. a kol. Sborník kultúrnej práce Vlastivedný sborník okresu bratislavského a malackého diel I, Nákladom vlastným 1930 Bratislava, 444 s.

Sborník pedagogického muzea okresu bratislavského a malackého, 82 s. Tlačou „Universum“ úč. tlačiarne, Bratislava, Jaskový rad 71. Nákladom: Učiteľstva okresu bratislavského a malackého, v desiatom výročí štátnej a národnej slobody, 28.X. 1928.

ŠČEPÁNEK, M. Vznik dychovej hudby a vývoj hudobného života v Zohore, vydal Obecný rad v Zohore 1998, 10 s.

Štátny archív Modra, Knihy výkazov Obcejnej učňovskej školy v Stupave.

Skeny originálov matrik na internete: <https://familysearch.org>.

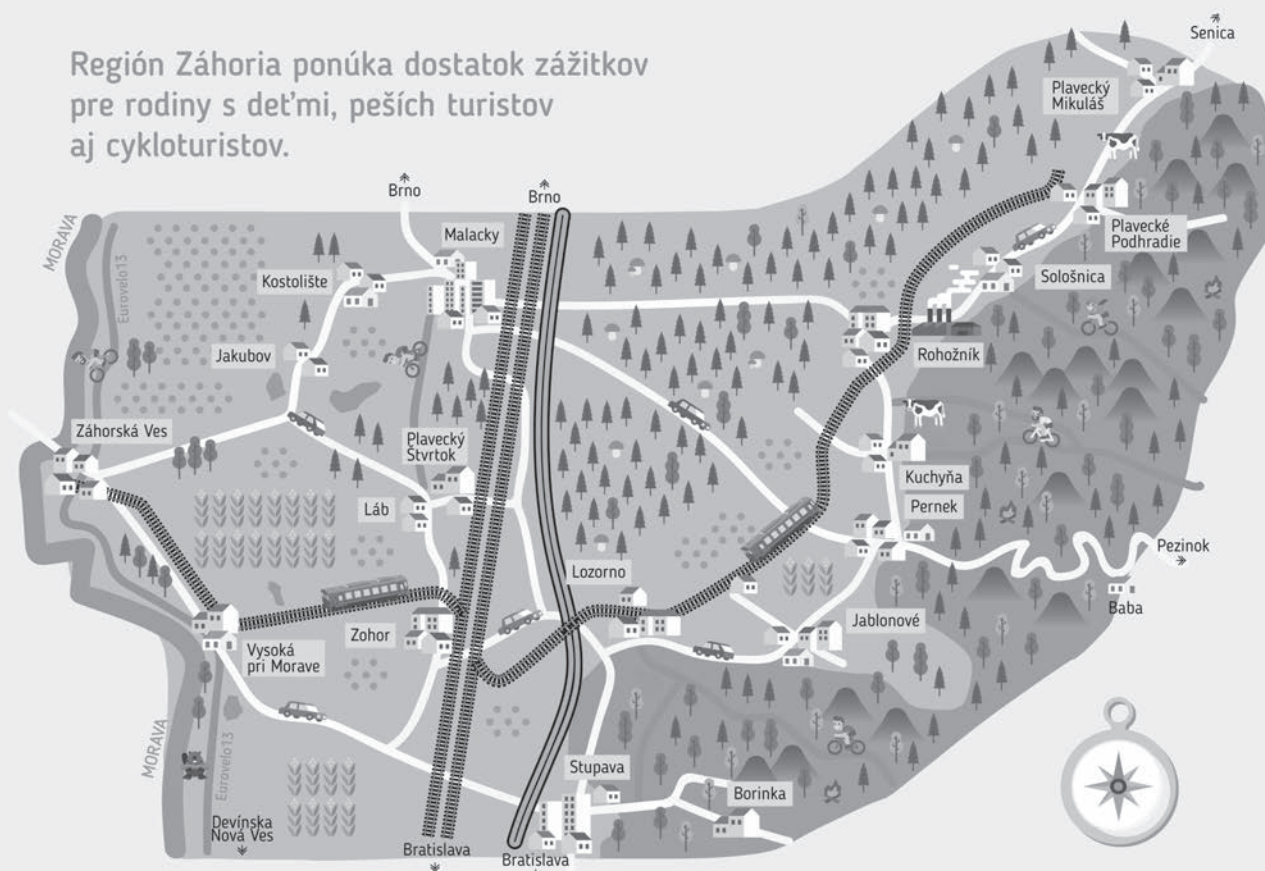
Vláčik Záhoračik odštartoval svoju druhú sezónu

Od 28. apríla do 14. októbra bude aj v tomto roku počas víkendov a sviatkov spájať najzápadnejšiu obec na Slovensku Záhorskú Ves s Plaveckým Podhradím, s prípojmi z a do Bratislavy i prepravou bicyklov turistický vláčik Záhoračik.

V prevádzkových dňoch bude premávať trikrát za deň. Na trati platia cestovné preukazy Bratislavskej integrovanej dopravy (BID), okrem poplatkov za prevoz bicyklov, ako aj zľavová turistická karta Bratislava CARD City & Region. Jednosmerný príplatok za bicykel je 1,50 eura, celodenný vyjde na 2,50 eura.

TURISTICKÝM VLAKOM ZÁHORÁČIK do Plaveckého Podhradia

Región Záhoria ponúka dostatok zážitkov pre rodiny s deťmi, peších turistov aj cykloturistov.

Záhorská Ves – Zohor – Plavecké Podhradie

km	stanica / station		2309	2319	2313	2321
0	Záhorská Ves	odch.	8.20	12.20	16.14	19.50
8	Vysoká pri Morave	↓	x8.31	x12.31	x16.25	x20.01
10	Lábske jazero zast.	↓	x8.34	x12.34	x16.28	x20.04
14	Zohor	prích.	8.40	12.40	16.34	20.10
14	Zohor	odch.	8.50	12.50	16.50	20.23
19	Lozorno	↓	x8.57	x12.57	x16.57	BA
23	Jablonové	↓	x9.04	x13.04	x17.04	
27	Pernek pri Zohore	↓	x9.10	x13.10	x17.10	
31	Kuchyňa	↓	9.16	13.16	17.16	
38	Rohožník	↓	9.25	13.25	17.25	
42	Sološnica	↓	x9.31	x13.31	x17.31	
44	Plavecké Podhradie	prích.	9.35	13.35	17.35	

Plavecké Podhradie – Zohor – Záhorská Ves

km	stanica / station		2304	2354	2330	2332
0	Plavecké Podhradie	odch.		10.23	14.23	18.23
2	Sološnica	↓		x10.26	x14.26	x18.26
6	Rohožník	↓		10.35	14.35	18.35
13	Kuchyňa	↓		10.42	14.42	18.42
17	Pernek pri Zohore	↓		x10.47	x14.47	x18.47
21	Jablonové	↓		x10.54	x14.54	x18.54
25	Lozorno	↓		x11.00	x15.00	x19.00
30	Zohor	prích.		11.07	15.07	19.07
30	Zohor	odch.	6.50	11.18	15.18	19.18
34	Lábske jazero zast.	↓	x6.55	x11.23	x15.23	x19.23
36	Vysoká pri Morave	↓	7.00	11.28	15.28	19.28
44	Záhorská Ves	prích.	7.10	11.38	15.38	19.38

spoje premávajú od 28. 4. do 14. 10. 2018 v, ©, ať
x – zastavuje na znamenie / BA – ide do / Bratislava hl.st. prich. 20.45

Turnaj v stolnom tenise

Dňa 8.4. 2018 sa v telocvični ZŠ Zohor konal turnaj v stolnom tenise pri príležitosti Medzinárodného dňa stolného tenisu. Bol to celoslovenský projekt pod názvom „...poď hrať ping – poooooong ...“, ambasádorkou projektu bola Alica Grófová – Chládeková, bývalá reprezentantka Československa v stolnom tenise.

Turnaja sa zúčastnilo 11 detí a 7 dospelých.

Svojou účasťou nás poctila aj spomínaná reprezentantka, legenda stolného tenisu – Alica Grófová – Chládeková a Irena Bosá – Mikócziová, taktiež bývalá reprezentantka a veľká osobnosť československého stolného tenisu.

Veľkým zážitkom bol turnaj družstiev, kde si zahráli deti so svojimi rodičmi. Prítomní mali možnosť porozprávať sa a zatrénovať si s hosťami, čo viacerí aj využili a mali pekné zážitky. Turnaj prebiehal v priateľskej atmosfére, treba pochváliť výkony žiakov a športovú bojovnosť rodičov.

Úspešní športovci boli odmenení diplomom a hodnotnými cenami. Hlavným sponzorom turnaja bol bývalý hráč stolného tenisu,

Roman Guhr, momentálne žijúci na Floride. Tričká a kľúčienky pre účastníkov poskytol generálny partner projektu – Zober loptu, nie drogy.

Ďakujeme vedeniu základnej školy za poskytnutie telocvične a pánovi starostovi Zálesňákovi za zapožičanie obecného ping – pongového stola.

Výsledky jednotlivcov:

1. miesto Adam Boškovič
2. miesto Simona Kožíková
3. miesto Samuel Mundok

Výsledky družstiev:

1. miesto rodina Ďatková
2. miesto E.Handlová – Marek Chmela
3. miesto rodina Bodoová

Eleonóra Handlová

Účastníci turnaja

Ambasádorka a víťazi turnaja

Bývalá stolnotenisová hviezda žije v Zohore

Dennodenne stretávame ľudí na ulici, vo vlaku, v obchodoch, u lekára v čakárni, ... jednoducho všade. Mladých, starých, s barlamí, na vozíku. Niektorých poznáme, iných nie, aj keď žijú medzi nami, veľakrát o nich nič nevieme.

Medzi nami v Zohore žije od minulého roka pani Irena Mikócziová. Kto je Irena Mikócziová?

Milovníci športu, hlavne tí skôr narodení, ju možno poznajú pod dievčenským menom Irena Bosá. Preslávila sa ako hráčka stolného tenisu, reprezentantka bývalého Československa.

Ale poďme pekne od začiatku.

Dnes 73-ročná pani Irena pochádza z obce Vinohrady nad Váhom (okres Galanta), väčšinu života však prežila v Bratislave. Pani Irena sa už od malička stretávala so športom. Bývala totiž na štadióne Dinamo Spojie Bratislava, kde jej otec pracoval

I. Mikócziová

ako správca. Ako 10-ročnú ju zaujal stolný tenis. Často sa prizerala ako hráči trénujú, zbierala a podávala im loptičky. Neskôr sa rozhodla vyskúšať si stolný tenis a keď sa dalo, zahrála si aj iné športy – basketbal, volejbal a hádzanú. Najviac ju však očaril stolný tenis, ktorý ju neskôr sprevádzal celým životom. Svojou húževnatosťou na tréningoch a bojovnosťou pri zápasoch dosiahla mnohé vynikajúce výsledky. Stala sa poprednou československou a slovenskou reprezentantkou a významnou hráčskou osobnosťou ženského stolného tenisu. V roku 1965 bola ocenená titulom majster športu. Od roku 1955 až do 1993 bola členkou rôznych stolnotenisových oddielov: Dinamo Spojie Bratislava, Lokomotíva Rača, Lokomotíva Bratislava, DAC Dunajská Streda a Drôtovňa Hlohovec.

Ako hráčka obrannej techniky dosiahla nasledovné výsledky: je

štvrnásobnou dorasteneckou majsterkou republiky, na majstrovstvách Európy junioriek získala zlatú medailu vo štvorhre, je víťazkou Svetového festivalu mládeže 1959 vo Viedni, majsterkou ČSSR žien, na majstrovstvách Európy dospelých získala striebornú medailu vo štvorhre. Už ako juniorka odohrala množstvo medzištátnych zápasov a dlhé roky bola členkou popredných prvoligových družstiev.

Pani Irenka vychovala dve deti – syna Petra a dcéru Ľubku. Dcéra Ľubka Mikušová Mikócziová je učiteľkou v Materskej škole v Zohore. V roku 2007 pani Irenka dostala ťažkú mozgovú porážku, ktorá si vyžiadala 24-hodinovú starostlivosť. Z Domu sociálnej starostlivosti v Studienke sa pani Irenka v novembri 2017 dostala do

Senior klubu v Zohore.

I napriek tomu, že pani Irenka je pripútaná na vozíčku, nestráca záujem o stolný tenis. Rada spomína na časy minulé a keď jej to zdravotná situácia dovoľí, aj na vozíčku si ešte zapinká. Nedávno sa zúčastnila stolnotenisového turnaja v Zohore ako hlavná rozhodkyňa. Na záver turnaja si s chuťou zahrála s ostatnými a tiež s jej bývalou dlhoročnou spoluhráčkou a reprezentantkou Alicou Grófovou Chládekovou.

Touto cestou prajeme pani Irenke pevné zdravie, vytrvalosť a veľa lásky v kruhu najbližších.

Leonóra Handlová

Jarná hokejbalová sezóna

Po troch odložených kolách sa v polovičke marca konečne začala jarná hokejbalová sezóna dvojzápasom našej mládeže so Slovanom BA. Prvý zápas vyhrali Zohorčania a druhý hostia.

Zohorčania hrali v značne oklieštenej zostave (8 hráčov do poľa + brankár). Na ihrisku to ale vyzeralo úplne inak, herne sme dominovali počas obidvoch zápasov. V prvom zápase sa našim podarilo hneď na začiatku skórovať a s prehľadom dosiahnuť víťazstvo, v druhom možno aj vplyvom únavy do bránky súpera „nič“ neprešlo.

Dňa 7. 4. mladší žiaci v dohrávke so Sudoměřicami „ukoristili“ všetky body. Napriek tomu že Zohorčania v každom zápase museli doťahovať gólové manko, poctivým prístupom a zodpovedným výkonom všetkých hráčov dokázali zápasy otočiť vo svoj prospech. Výsledky: SK Sudoměřice-HBK Roconaba Zohor 1. zápas: 2:4, 2. zápas 1:4.

Víťazne naladení mladší žiaci nezaváhali ani na druhý deň 8. 4. v Kyjove. Opäť podali výborné výkony na ihrisku, najväčším problémom bol domáci brankár, ktorý mal hlavnú zásluhu na tesných výsledkoch. Výsledky: HBK Kyjov-HBK Roconaba Zohor 1. zápas: 1:2, 2. zápas 1:2.

Víťazná séria pokračovala aj v Brne 23. 4. Mladší žiaci opäť nezaváhali, vo vyrovnaných zápasoch odhodlaným výkonom zdolali aj Brno. Základom bol spoľahlivý výkon brankára, ku ktorému sa pridali hráči v poli. Výsledky: Eagles Brno-HBK Roconaba Zohor 1. zápas: 1:2, 2. zápas 0:2.

Prvú májovú nedeľu hrali mladší žiaci na domácej pôde so Sudoměřicami. Odohrali vyrovnaný dvojzápas s množstvom osobných súbojov. Brankári pustli za seba minimum striel, prvý tak rozhodli až samostatné nájazdy. V druhom sa zásluhou „Rybárik“ dostali do dvojgólového vedenia a dotiahli ho do úspešného konca. HBK Roconaba Zohor - SK Sudoměřice 1. zápas: 0:1sn, 2. zápas 2:1.

V sobotu 31. 3. hrali starší žiaci v Karvinej. Domáci neponechali nič na náhodu a predstavili sa v silnej zostave, od začiatku hýrili pohybom na rozdiel od Zohorčanov, ktorých zrejme tak „ohúril“ modrý plastový povrch, že sa v prvej tretine len prechádzali. V druhej začali

behať aj cibulári, to už ale svietilo na tabuli hrozivých 5:0. Ďalší zápas sme začali odvážnejšie so snahou držať krok so súperom. To sa darilo len v prvej tretine, potom sa začala opäť prejavovať fyzická prevaha Karvinčanov, ktorí s prehľadom dosiahli druhé víťazstvo. Kbk Karvina - HBK Roconaba Zohor 1. zápas: 8:1 a 2. zápas 11:3.

Posledný aprílový víkend odohrali starší žiaci U15 dvojzápas proti Hodonínu. Zohorčanom zrejme nepospela dlhšia zápasová pauza niektorých hráčov. Na strelecké pokusy to bol vyrovnaný dvojzápas, ale rozhodla väčšia efektivita hostí v koncovke. Výsledky: HBK Roconaba Zohor - HBC Hodonín 1. zápas: 2:6, 2. zápas 2:5.

Starší žiaci v sobotu 5. mája odohrali odložený zápas proti Kyjovu. Hrali rýchly hokejbal, hostia sa spoliehali na protiútoky a táto taktika im vyšla v prvom zápase. V druhom už Zohorčania nepripustili žiadne prekvapenie a zvýšeným dôrazom nedali Kyjovčanom šancu na získanie ďalších bodov. Výsledok: HBK Roconaba Zohor - HBK Kyjov 1. zápas: 2:3, 2. zápas 6:0.

U15 Starší žiaci obsadili konečné 4. miesto v Moravskej lige. Z dvojzápasu s Brnom sa odohral len jeden zápas aj to nie celý, len do 5:32 tretej tretiny. Za stavu 3:1 pre nás bol udelený trest v hre hráčovi Buldokov na čo sa hostia rozhodli nepokračovať v zápase a na druhý ani nenastúpili. Naši najstarší chalani budú mať teraz zápasové voľno až do Zohorského turnaja 23.6. keď bude ukončená sezóna

V nedeľu 1. apríla odohrala miniprípravka vydarený turnaj v Hodoníne.

Dňa 15. apríla sa zúčastnili družstvá prípraviek a miniprípraviek turnaja v Brne. Darilo sa len menším čiže, mikroprípravke, prípravka mala veľmi zlý deň.

Miniprípravka nám v posledný aprílový víkend urobila radosť obeťavou hrou a peknými kombináciami. Aj keď nám tesne ušiel postup do bojov o „medaily“, vynahradili sme si to v záverečných súbojoch.

D.Gerthofer, JŠČ

Futbalový klub Zohor - výsledky

Muži				
FC Zohor	ŠK Záhorák Plavecký Mikuláš	17,00	8.5.2018	
TJ Záhoran Kostolište	FC Zohor	15,00	25.3.2018	3:0
FC Slovan Modra	FC Zohor	16,30	1.4.2018	4:1
FC Zohor	ŠK Šenkvice	16,30	8.4.2018	1:2
Obecný športový klub Láb	FC Zohor	17,00	15.4.2018	2:1
ŠK PŠ - OFK VpM	FC Zohor	17,00	28.4.2018	6:1
TJ Slovan Vištuk	FC Zohor	17,00	6.5.2018	1:2
FC Zohor	ŠFK Prenaks Jablonec	17,00	13.5.2018	1:1
Grinavský futbalový klub 1923	FC Zohor	17,00	20.5.2018	
FK Jablonové	FC Zohor	17,30	3.6.2018	
FC Zohor	FC Družstevník Budmerice	17,30	9.6.2018	

1	TJ Záhoran Kostolište	18	14	3	1	58:9
2	Obecný športový klub Láb	18	11	7	0	52:18
3	ŠK Plavecký Štvrtok - OFK Vysoká pri Morave	19	10	3	6	47:28
4	TJ Slovan Vištuk	18	9	4	5	53:31
5	FK Jablonové	18	7	6	5	38:28
6	FC Zohor	19	8	3	8	26:34
7	ŠK Záhorák Plavecký Mikuláš	19	7	3	9	35:36
8	FC Družstevník Budmerice	18	6	3	9	32:41
9	FC Slovan Modra	19	6	3	10	29:56
10	ŠK Šenkvice	19	5	3	11	28:54
11	Grinavský futbalový klub 1923	18	4	5	9	29:52
12	ŠFK Prenaks Jablonec	19	1	3	15	15:55
13	ŠK Gajary (odstúpené)					
14	ŠK Svätý Jur B (odstúpené)					

Starší dorast				
FC Zohor	FK Šamorín - Hamuliakovo	14,30	24.3.2018	0:3
FC Zohor	FK Ivanka pri Dunaji	14,00	1.4.2018	1:2
PŠC Pezinok	FC Zohor	9,00	8.4.2018	7:0
MŠK Iskra Petržalka	FC Zohor	13,30	14.4.2018	3:1
FC Zohor	FC Ružinov Bratislava	14,30	22.4.2018	4:0
NMŠK 1922 BA	FC Zohor	13,30	28.4.2018	3:1
FC Zohor	FK Rača Bratislava	14,30	6.5.2018	0:7
SDM Domino	FC Zohor	17,30	8.5.2018	12:2
FC Zohor	FK Inter BA „B“	10,00	13.5.2018	1:7
FC Rohožník	FC Zohor	14,30	20.5.2018	
FC Zohor	MŠK Senec	14,30	27.5.2018	
OFK Dunajská Lužná	FC Zohor	14,30	3.6.2018	
FC Zohor	ŠK Šenkvice	15,00	10.6.2018	

1	SDM Domino	20	18	1	1	105:15
2	FK Rača Bratislava	20	16	2	2	88:20
3	PŠC Pezinok	21	15	2	4	74:36
4	FK Šamorín - Hamuliakovo	21	12	2	7	59:43
5	MŠK Senec	20	12	0	8	71:52
6	FK Inter Bratislava B	20	10	3	7	62:45
7	FC Ružinov Bratislava	19	7	5	7	32:47
8	FC Rohožník	20	7	2	11	42:61
9	NMŠK 1922 Bratislava	20	5	2	13	47:65
10	OFK Dunajská Lužná	19	5	2	12	34:66
11	FK Slovan Ivanka pri Dunaji	21	5	2	14	35:94
12	MŠK Iskra Petržalka	20	4	1	15	27:58
13	FC Zohor	21	2	2	17	26:100
14	ŠK Šenkvice (odstúpené)					

Starší žiaci				
OŠK Slovenský Grob	FC Zohor	12,30	25.3.2018	1:4
FC Zohor	CFK Pezinok - Cajla	16,30	31.3.2018	1:1
ŠK Báhoň	FC Zohor	10,30	8.4.2018	0:8
FC Zohor	ŠK Lozorno, FO	17,00	14.4.2018	0:7
FC Rohožník	FC Zohor	12,30	22.4.2018	3:4
FK Studienka	FC Zohor	14,30	29.4.2018	6:2
FC SLOVAN Častá	FC Zohor	17,00	5.5.2018	4:1
FC Zohor	FC Budmerice	14,30	8.5.2018	1:3
FC Zohor	TJ Veľké Leváre	17,00	12.5.2018	2:4
FK Záhorská Ves	FC Zohor	14,00	20.5.2018	
FC Zohor	PŠC Pezinok „B“	17,00	26.5.2018	
TJ Slovan Viničné	FC Zohor	14,30	3.6.2018	
FC Zohor	FC Slovan Modra	12,30	10.6.2018	

1	FC SLOVAN Častá	22	22	0	0	158:3
2	CFK Pezinok - Cajla	22	17	1	4	119:28
3	FK Záhorská Ves	22	15	1	6	105:63
4	PŠC Pezinok B	22	14	3	5	83:39
5	TJ Veľké Leváre	22	14	1	7	117:47
6	ŠK Lozorno, FO	22	14	0	8	75:51
7	FK Studienka	22	12	2	8	118:40
8	FC Zohor	22	9	3	10	72:53
9	FC Slovan Modra	22	8	3	11	79:73
10	OŠK Slovenský Grob	22	8	0	14	57:53
11	FC Rohožník	22	6	1	15	87:123
12	FC Družstevník Budmerice	22	6	1	15	59:103
13	ŠK Báhoň	22	1	0	21	17:288
14	TJ Slovan Viničné	22	0	0	22	7:189

Pripravka				
FC Zohor	TJ Záhoran Kostolište	14,00	7.4.2018	4:1
FK Studienka	FC Zohor	14,30	14.4.2018	1:3
FC Zohor	FK v Sološnici C	14,30	22.4.2018	5:0
FC Zohor	FC Rohožník	14,30	28.4.2018	6:0
FC Zohor	ŠK Lozorno, FO	14,30	1.5.2018	1:4
ŠK Gajary	FC Zohor	11,00	6.5.2018	1:3
FC Zohor	TJ Veľké Leváre	14,30	12.5.2018	2:2
OŠK Láb	FC Zohor	17,00	17.5.2018	
ŠK Závod	FC Zohor	18,00	22.5.2018	
FC Zohor	OFK Vysoká pri Morave	14,30	26.5.2018	
TJ Záhoran Jakubov	FC Zohor	15,00	3.6.2018	
FC Zohor	FK Borinka B	18,00	6.5.2018	
FKM Stupava	FC Zohor	9,00	6.10.2018	

1	Obecný športový klub Láb	20	18	1	1	126:20
2	FKM Stupava	20	16	1	3	204:36
3	TJ Záhoran Jakubov	20	15	3	2	115:34
4	ŠK Lozorno, FO	20	15	2	3	117:27
5	FC Zohor	20	13	2	5	98:35
6	TJ Veľké Leváre	21	11	2	8	84:60
7	ŠK Závod	20	11	0	9	80:66
8	TJ Záhoran Kostolište	20	8	0	12	61:106
9	FC Rohožník	20	5	4	11	50:79
10	ŠK Gajary	20	6	1	13	46:79
11	FK Borinka B	19	5	2	12	58:89
12	FK Studienka	19	4	1	14	38:77
13	FK v Sološnici C	20	1	3	16	36:116
14	OFK Vysoká pri Morave	19	0	0	19	3:292

Rozpis zvozu komunálneho odpadu v obci Zohor

pre II. polrok 2018

DÁTUM	Deň	INTERVAL ZVOZU		
		1x mesačne	2x mesačne	4x mesačne
02.07.18	Pondelok			X
09.07.18	Pondelok	X	X	X
16.07.18	Pondelok			X
23.07.18	Pondelok		X	X
30.07.18	Pondelok			X
06.08.18	Pondelok	X	X	X
13.08.18	Pondelok			X
20.08.18	Pondelok		X	X
27.08.18	Pondelok			X
03.09.18	Pondelok	X	X	X
10.09.18	Pondelok			X
17.09.18	Pondelok		X	X
24.09.18	Pondelok			X
01.10.18	Pondelok	X	X	X
08.10.18	Pondelok			X
15.10.18	Pondelok		X	X
22.10.18	Pondelok			X
29.10.18	Pondelok	X	X	X
05.11.18	Pondelok			X
12.11.18	Pondelok		X	X
19.11.18	Pondelok			X
26.11.18	Pondelok	X	X	X
03.12.18	Pondelok			X
10.12.18	Pondelok		X	X
17.12.18	Pondelok			X
22.12.18	Sobota	X	X	X
31.12.18	Pondelok			X

Zvoz separovaného odpadu Zohor

pre II. polrok 2018

DÁTUM	Deň	PLASTY	PAPIER
12.07.18	Štvrtok	X	
09.08.18	Štvrtok	X	
23.08.18	Štvrtok		X
06.09.18	Štvrtok	X	
04.10.18	Štvrtok	X	
18.10.18	Štvrtok		X
15.11.18	Štvrtok	X	
13.12.18	Štvrtok	X	
27.12.18	Štvrtok		X

Sklo sa bude vyvážať raz mesačne

Oznamujeme občanom,

že v piatok 25. mája 2018 od 12.00 hod. do 15.00 hod.

a v sobotu 26. mája 2018 od 8.00 hod. do 12.00 hod.

sa za požiarnou zbrojnicou uskutoční

ZBER ELEKTRO ODPADU

Zbierať sa budú vyradené:

práčky, žehličky, chladničky, elektrické ventilátory, sporáky, mikrovlnné rúry, televízory, rádia, počítače, tlačiarne a iný elektro odpad.

Stlač odpad, ušetríš viac ako si myslíš

Prečo by som mal stlačiť PET fľašu, kartón či plechovku predtým, než ju hodím do zbernej nádoby? Môže sa zdať, že zberná nádoba je dostatočne veľká na to, aby pojala PET fľašu, kartón či plechovku aj bez toho, aby ju musel človek stláčať. Je síce pravda, že väčšina z nich má síce malú hmotnosť, ale za to veľký objem, najmä PET fľaše. Napríklad nestlačené PET fľaše

v zberných nádobách zbytočne zaberajú veľa miesta a v konečnom dôsledku zberová spoločnosť odváža vzduch. Rovnako to platí aj pre kartón či plechovky. Preto je veľmi dôležité obal jednoducho stlačiť. V prípade, že je to pre niekoho namáhavé, môže obal položiť na zem a pristúpiť ho. Prešľapávanie, stláčanie a skrúcanie týchto obalov je preto veľmi dôležité.

www.triedime.sk

Takýmto postupom sa do kontajnerov vojde približne 4-krát viac zmenšených odpadov. Napríklad do nádoby o objeme 1100 l sa zmestí približne 733 stlačených 1,5 litrových PET fliaš. Ak by sme ich do nádoby hádzali nestlačené, zmestilo by sa ich tam len približne 200. S tým súvisí i ďalšia vec. Čím viac sa PET fliaš, kartónov či plechoviek zmestí do

nádoby, tým viac sa zníži interval zvozu zberných nádob a ušetrí sa na prepravných nákladoch. Zmenšenie obalov pomáha aj pri ich jednoduchšej manipulácii a následnej recyklácii, čím sa znova znižujú náklady. A častokrát to môže byť aj niekoľko desiatíc eur za rok. Preto nezabúdajme šetriť i takýmto spôsobom naše životné prostredie.

Obecné zastupiteľstvo

**pozýva všetkých športovcov
na 4. ročník**

„Zohor športuje“

2. júna 2018

Disciplíny:

**BEH ŽIEN
a MUŽOV**

3 - 5 km

BEH DETÍ

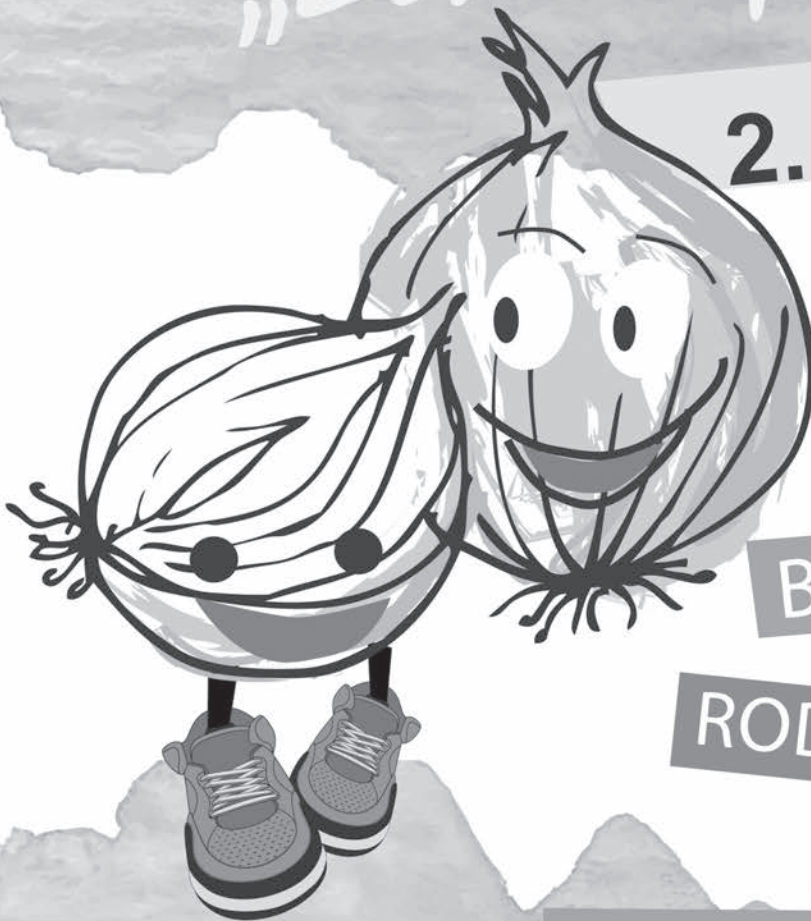
RODINNÁ SÚŤAŽ

NORDIC WALKING

chôdza s paličkami

CYKLISTIKA

NOHEJBAL

Bližšie informácie budú vyvesené v máji na informačnej tabuli
v športovom areáli aj na stránke www.obeczohor.sk
aj na **Facebookovej stránke Zohor - dobré miesto pre život**

Zároveň pozývame všetkých na večerné posedenie pri hudbe a dobrom občerstvení.

4. ročník: "ZOHOR ŠPORTUJE 2018"

2. júna 2018

Multifunkčný areál Zohor

Disciplína	Kategória	Registrácia	ŠTART	TRAŤ
BEH	chlapci do 10 rokov	8.30 - 9.00 hod	9.30 hod	1 kolo
BEH	dievčatá do 10 rokov	8.30 - 9.00 hod	9.30 hod	1 kolo
BEH	chlapci 11 - 13 rokov	8.30 - 9.00 hod	10.00 hod	1 kolo
BEH	dievčatá 11 - 13 rokov	8.30 - 9.00 hod	10.00 hod	1 kolo
BEH	chlapci 14 - 15 rokov	8.30 - 9.00 hod	10.30 hod	2 kola
BEH	dievčatá 14 - 15 rokov	8.30 - 9.00 hod	10.30 hod	2 kola
NORDIC Walking (chôdza s paličkami)	ženy 50+	9.00 - 10.00 hod	10.30 hod	2 kola
BEH	ženy 16 - 30 rokov	10.00 - 11.00 hod	11.15 hod	cca 5 km cezpolný beh
BEH	muži 16 - 30 rokov	10.00 - 11.00 hod	12.15 hod	cca 5 km cezpolný beh
BEH	ženy 30 - 50 rokov	10.00 - 11.00 hod	11.15 hod	cca 5 km cezpolný beh
BEH	muži 30 - 50 rokov	10.00 - 11.00 hod	12.15 hod	cca 5 km cezpolný beh
BEH	ženy 50 +	10.00 - 11.00 hod	11.15 hod	cca 2,5 km cezpolný beh
BEH	muži 50 +	10.00 - 11.00 hod	12.15 hod	cca 5 km cezpolný beh
Hod do basketalového koša	deti do 12 rokov		od 13.00	Kto dá najviac košov z 10 hodov ?
RODINY	3 - 4 členné tímy / deti do 10 rokov	14.00 - 15.00 hod	15.00 hod	prekážková dráha na tréningovom ihrisku
Nohejbal	2 x 2	u Miroslava Kovára 0911 636 737 do 31. 5. 2018	8.00 hod	umelý trávnik
Cyklistika 18+	muži, ženy	15:00 - 15:45	16.00	Zohor-Vysoká p.M-Zohor

Vyhlasenie výsledkov a odovzdávanie cien: 17.00 hod.

Nasleduje posedenie, tanec pri hudbe: LOS BRADOS z Malacke 17.30

Súťažiaci štartujú na vlastnú zodpovednosť a nebezpečie.

ŠPORTOVÝ DEŇ s MOTÝLIKOM

02.06.2018 od 09:00 – 12:00 na športovom ihrisku v Zohore

Súťažíme v týchto disciplínach:

- Jazda na odrážadle (1 – 6 rokov)
- Prekážkový beh (1 – 6 rokov)
- Lezenie najmenších (4m – 1rok)

Registrácia súťažiacich je od 09:00 na ihrisku

Prípravené pre deti bude občerstvenie, sprievodné aktivity, animácie a veľa iných dobrodružstiev

NARODILI SA**Marec 2018**

Matej Fabian

Ondrej Pavol Dinuš

Apríl 2018

Teo Bariš

Samuel Hrebeň

ZOMRELI**Marec 2018**

Anna Onříková

Emília Šteffeková

Anna Ščepánková

Apríl 2018

Júlia Hrnčiarová

František Vasek

Milan Králik

Anna Fumačová

**Tenisový klub
Zohor**

pozýva všetkých priaznivcov
tenisu
na tenisové turnaje

19. 5. – 22. 5. 2018

tenisový turnaj mužov a žien
Majstrovstvá Bratislavského
regiónu 2018

26. 6. – 29. 6. 2018

tenisový turnaj dorasteniek

Začiatok turnajov je o **9:00 hod.**
na tenisových kurtoch
v Zohore.

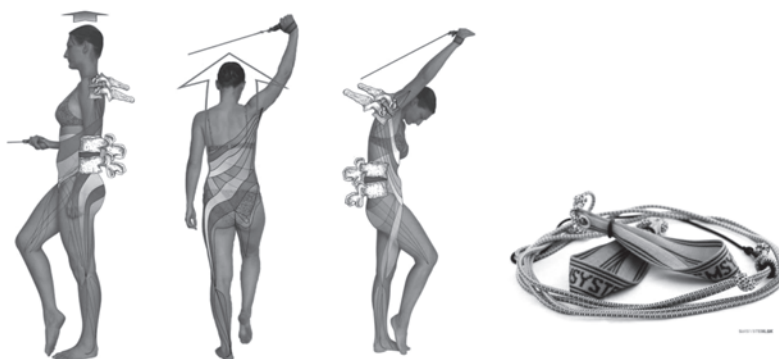
Miestny spolok SČK Zohor a Obecný úrad Zohor
Vás srdečne pozývajú na unikátnu prednášku

MUDr. Richarda SMÍŠKA

českého neurológa a autora svetovo uznávanej
rehabilitačnej metódy

ZDRAVÝ CHRÁT a SM SYSTÉM

(od septembra 2018 plánujeme cvičiť aj v Zohore – bližšie info na prednáške)

13.6.2018 o 18:00 hod.**KD ZOHOR**

Vstupné 6,-€ nečlenovia/ 4,- € členovia SČK Zohor
Predpredaj vstupeniek: Záhrada Zuzana, Zohor, Na trávnikoch 19
Rezervácia na tel.: 0915 651 706
(príspevok bude použitý aj na činnosť Miestneho spolku SČK v Zohore)

Kto má svoje lano, nech si prinesie so sebou
(vhodná i podložka, najlepšie originál)

Základná škola v spolupráci s OcÚ Zohor
Vás milé deti srdečne pozýva na oslavu

**RYTIERSKEHO
DŇA DETÍ,**ktorý sa bude konať **1.6. 2018**v areáli Základnej školy Zohor **o 14:00 hod.**

Pre deti sú pripravené rôzne rytierske súťaže,
„mastný chleba s cibulú“, sladké odmeny
a mnoho ďalších prekvapení.

Sú vítané všetky deti, všetkých vekových kategórií spolu so
svojimi rodičmi.

Atmosféru bude spríjemňovať DJ Keram.

Tešíme sa na Vás.**Kalendárium obce Zohor**

2.10.1898 slávnostná vysviacka novopostaveného kostola
v Zohore.

Zohorskí veriaci začali kostol stavať v roku 1897 a bol zasvätený
sv. Margite Antiochijskej. V dobe, keď sa kostol staval, bol farárom
František Markovič.

Rok 1918 ukončenie 1. svetovej vojny a vznik Československej
republiky.

V prvých dňoch slobody vzniká dočasná Zohorská národná
rada z občanov Zohora, aby zamedzila rabovaniu, výtržnostiam
a zabezpečila ochranu majetku občanov - 100. výročie.

24.9. 1933 bol posvätený základný kameň Rimsko – katolíckej
ľudovej školy v Zohore - 85 výročie.

Vyňaté z kroniky obce Zohor

Juraj Štefanovič

Jak po nebohém

Došeu za mnú kamarád Cyril, reku či bych mu nejšeu pomocit prescehovat jeden byt z mjestu. Že im už dávnejší umreli tecinka, co nikoho nemjeli. A včil po pár mjesícoch co prebjehuo dedičné konání, tak si má otád pobrat vjeci. Na reku, co bych nepomoheu, šak sme kamarádzi a možná sa aj mne neco újde.

Cyрил vybaviu v roboce dodávku a že teda ideme tam. Sedeu sem mu do auta a jeli sme vám do tej Bratislavy. Ludé moji, to co je za svjet, a hned tot kúšček za humnama. Samé betónové bytofyky, samé parkovišča plné áut, ludzí všady.... Na reku, co to, gde to sem?

Došli sme vám k takej opache vysokej. „Tod tady je ten byt,“ vyprávja mi Cyril. Kukeu sem sa hore, porád sa mi huava zatočiuu. Kam to až do nebes stavjali tí ludé tú bytofku. Jak sa mi tá huava zatočiuu, moseu sem sa oprít o taký auťák, co stáu hned vedlaj toho našeho na parkovišči. V tém Vám vybieheu spoza dalšího auta taký páno v obleku. „Na reku co sa ženíte, keď ste taký vyštafírovaný?“ sem sa ho opýtau. Ale on hned na mňa odvrkeu, aby sem nemjeu blbé reči a že nech sa okamžite prestanem opírat o jeho auto. „Na, co ty si zač?“ sem si mysleu a opírau sa dál. Zrazu mňa zdrapiu pod krkem a sceu mi jednu napráhnut. Už už mi vysaua v lufce, keď si to všimeu Cyril a zhúkeu po nem, aby mňa pusciu, že to je nedorozumjení.

A vtem sem si spomenuu, že ho poznám odnekád, ale neviedzeu sem odkád. Nech byu do sce, ale šak taký hnusný, aby byu?! A čovjeku takto kyselíu život? Cyril mňa zebrau, omúvau sa mu aj za mňa a išli sme si každý po svojem. Došli sme Vám ke dverám tej bytofyky a Cyril povídá, že mosí zazvonit domovníče, že ona nám dojde otevrit. Povídaau, že aby sme chvílku počkali.

Jak tak čekám – kukám, tak v tej chodbje na prízemí bjechali nejakí ludé a scehovali nábytek. Chodzili zadnýma dverama, reku podme táj! Ale Cyril né, už tú pani volau, že už dočkáme tam, jak sme povídali. Tak sem Vám kukau cez to okénko jak to z toho výťahu vozá ven do takej dodávky. Ledničku, televízor.... Na reku, to sa tuším negdo scehuje, ufám ich ten život v tem mjesce omrzeu. Aj bych sa ich opýtau, ale nebyuo mňa čut cez to okénko. Šak dočkám, keď nám otevře. V tém Vám došua tá paninka, ale jak na potvoru, akurát zavírali tí ludé dvera. Vystúpili sme z toho výťahu. Ideme ke dverám a tí byli otevrité. Cyrilovi sa to nelúbiuo, nahlédeu doňútra a v byce enem bodrel, nikde nábytek, ani lednička, ani televízor, no nic! Vykradli to tu, povídá. To moseli byt tí, co tam vuáčili tí vjeci. No mohli sme my utekat za nima, tí už byli dávno kdesi na výpadovce z Bratislavy. Tak sa pječne tváрили, keď to vuáčili. A to sem sceu, že im idem ešte aj pomocit z tej druhej strany to nakuádat. Blúdzili sme po byce jak Maďari v turošine, kukáme, co tam ostauo. Eném pár knížek po zemi. Cyril nasratý, nevjedzeu, co má robit, povídám mu: „Tot kukaj jaký slovník tu je, nemecko-slovenský, to sa ti reku zejde, keď budeš chodzit do tých Rakús mrkvu škrábat.“

„Enem ho vyhodz,“ mi povídá, „Ten ufám pamatá ešte Márju Terézju. Oni už istotne ináč vyprávjajú, šak sa to šecko modernizuje. Dokonca aj to kradnúci! Šak volakedy, keď sa krauo, tak sa krauo v noci. Ale dneskáj za bíueho dňa a spred očú ti vybíua byt...“

Došli sme do Zóhru, obadvá najedovaní, reku podme na jedno pivo. Listujem pritem noviny a v tém sem ho zbadau. Pánko, co sem mu dneskaj auto podepírau. Nigdo nevjedzeu, o čem melem, enem Cyrílek. Áno, pravdu máš, keby nás nebyu baviu, tak sme mohli mjet aj neco zdedené, včil máme aktuár tak veliký prd.

No to víte, sceli sme habat, a nakonec habali druhí – konc jak po nebohém. Mne to byuo jedno, ale ostauo mi lúto Cyrila. Tak sem mu zebrau ten slovník, keby enem náhodú po pár mjesícoch išeu do tých Rakús, a že neví jak sa tam šprehuje. Aj keď po starém, ale lepší než nijak.

Jak po nebohém

Námet a scenár : Jakub Badrna

Účinkujúci

Cyril: Patrís Drška

pomocník : Jakub Badrna

pánko: Simon Šomorjai

Fotografie : Juraj Mackovič

Ďakovanie
Laco Čermák

